

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání dne 3. března 2014 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dany Stránské a soudkyň JUDr. Dagmar Šídové a Mgr. Gabriely Pudilové o odvolání obžalovaných [REDACTED], nar. [REDACTED] Ing. [REDACTED], Ing. [REDACTED], nar. [REDACTED] a o odvolání **státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Liberci proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 17. ledna 2013 č.j. 6 T 170/2011-1705, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d/, e/, odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** ohledně obžalovaného Ing. [REDACTED] a obžalovaného Ing. [REDACTED] ve výroku o trestu, dále se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o uložení ochranného opatření a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **r o z h o d u j e** tak, že se:

obžalovaný Ing. [REDACTED],

o d s u z u j e

podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í /3/ let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **d o z o r e m .**

obžalovaný Ing. [REDACTED],

o d s u z u j e

podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í /3/ let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **d o z o r e m .**

J i n a k zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n .**

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [REDACTED] **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými zločinem podplácení dle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ tr. zákoníku, spáchaným ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku. Jednání obžalovaných spočívalo podle zjištění soudu prvního stupně v tom, že:

Ing. [REDACTED] jako jednatel, Ing. [REDACTED] jako výrobní ředitel a [REDACTED] jako zaměstnanec společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., IČ 284 57 102, zavázané na základě smluv o dílo, uzavřených jednak dne 2.8.2010 mezi společností Solar CD s.r.o. jako objednatel a společností LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. jako zhotovitelem ke zhotovení fotovoltaické elektrárny o výkonu 3032 kWp v k.ú. Český Dub č. 622842, na pozemkových parcelách p.č. 1870/1,4-6,11, p.č. 1877/3, 5,9,11-14,18-21,23, p.č. 1870/10, p.č. 1877/22, p.č. 1877/4, p.č. 1878/2 a p.č. 1870/2, a k zajištění licence k provozování elektrárny do 15.12.2010 pod sankcí smluvní pokuty,

a dále dne 25.8.2010 mezi společností Solar CELI s.r.o. jako objednatel a společností LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. jako zhotovitelem ke zhotovení fotovoltaické elektrárny o výkonu 1,09296 MWp v k.ú. Česká Lípa č. 621382, na pozemkových parcelách p.č. 5150/2-5, p.č. 5158, p.č. 5160/1, p.č. 5314/4, p.č. 5313/3, p.č. 5439, p.č. 5440 a p.č. 5441, a k zajištění licence k provozování elektrárny do 31.12.2010 pod sankcí smluvní pokuty,

přičemž zároveň [REDACTED] byl pověřen na základě plných mocí ze dne 29.11.2010 společnostmi Solar CELI s.r.o., IČ 290 52 220, a Solar CD s.r.o., IČ 291 88 628, k zastupování těchto společností na jednáních, vedoucích k udělení licence na výrobu elektřiny těmito společnostem,

v úmyslu získat majetkový prospěch pro společnost Solar CD s.r.o. až ve výši 434,2 mil. Kč a Solar CELI s.r.o. až ve výši 149,7 mil. Kč spočívající v příjmu z provozování výroben elektřiny využívající sluneční záření za státem garantované ceny výkupu, platné do dne

31.12.2010, po dobu 20 let, oproti cenám výkupu, platných od 1.1.2011, zároveň se tak vyhnout smluvní pokutě ve stejné výši pro společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., ke škodě České republiky,

nabídl Ing. [REDAKCE], specialistovi oddělení regulace cen Energetického regulačního úřadu Jihlava, Masarykovo nám. 5, Jihlava, úplatek v podobě finanční hotovosti za to, že Ing. [REDAKCE] jako úřední osoba, která v rámci správních řízení o udělení licence podle § 3 odst. 3 zákona č.458/2000 Sb., vedených Energetickým regulačním úřadem pod č.j.: 13863/2010-ERU pro žadatele Solar CD s.r.o. a pod č.j.13879/2010-ERU pro žadatele Solar CELI s.r.o., prováděla dne 30.12.2010 správní úkony - důkazy ohledáním předmětných fotovoltaických elektráren, vyhotoví v rozporu se zjištěným skutečným závadným stavem obou elektráren kladně vyznívající protokoly o zajištění důkazu ohledáním věci jako nutné doklady o splnění technických náležitostí k uvedení výroben do provozu a ke splnění podmínek pro udělení licencí dle zákona č.458/2000 Sb., a dle vyhlášky č.426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, případně Energetickému regulačnímu úřadu takovouto kladnou informací o technické způsobilosti elektráren poskytne telefonicky, čímž umožní, aby společnost Solar CELI s.r.o. a společnost Solar CD s.r.o. získaly ještě v roce 2010 licence nutné k získání nároku na přiznání podpory vzniklé v roce 2010 podle zákona č. 180/2005 Sb., a dle bodu 1.15 Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 5/2009, aniž by pro vydání licencí existovaly zákonné podmínky,

přičemž konkrétně [REDAKCE] Ing. [REDAKCE] dne 30.12.2010 v době okolo 12:00 hodin před restaurací Na Křížovatce, Liberecká 21, Hodkovice nad Mohelkou, nabídl postupně částky 500.000,- Kč, následně 800.000,- Kč a nakonec ve výši 1.000.000,- Kč, pro něj i pro jeho spolupracovníka Ing. [REDAKCE], který nebyl uvedenému jednání přítomen,

Ing. [REDAKCE] v prostorách výroby elektřiny společnosti Solar CD s.r.o. dne 30.12.2010 v době od 14:00 hod. do 14:30 hod. Ing. [REDAKCE] nabídl finanční hotovost ve výši 5.000.000,- Kč a posléze dne 31.12.2010 v době od 12:05 hod. do 12:35 hod. v Kralovicích u Rakovníka, svou nabídku změnil tak, že za každou udělenou licenci nabídl 1.000.000,- Kč,

a Ing. [REDAKCE] dne 31.12.2010 v době od 12:05 hod. do 12:35 hod. při telefonickém hovoru s Ing. [REDAKCE], kterému byl přítomen Ing. [REDAKCE], tomuto Ing. [REDAKCE] učiněnou nabídku 1 mil. Kč za každou udělenou licenci z pozice nadřízeného Ing. [REDAKCE] potvrdil,

a následně dne 27.1.2011 v 14:35 hod. na parkovišti zábavního centra Cinestar, Černý Most Praha, v motorovém vozidle zn. Škoda Octavia červené barvy, rzv. 5C1 9754, Ing. J. [REDAKCE] předal Ing. [REDAKCE] finanční částku ve výši 1.000.000,- Kč jako odměnu za kladné vyřízení protokolu o zajištění důkazu ohledáním věci a získání licence č. 111018017 obchodní společností Solar CD s.r.o. ke dni 31.12.2010.

Obžalovaný Ing. [REDACTED] a obžalovaný Ing. [REDACTED] byli odsouzeni dle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř let /každý/.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byli oba obžalovaní pro výkon trestu odnětí svobody zařazeni do věznice s dozorem.

Obžalovaný [REDACTED] byl odsouzen podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tři let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání čtyř let.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku bylo vysloveno, že se obžalovaným zabírá částka 1 milion Kč.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaní v zákonné lhůtě odvolání, odvolání obžalovaného Ing. [REDACTED] bylo zdůvodněno prostřednictvím jeho obhájců JUDr. Václavem Vlčkem a Mgr. Františkem Klímou, odvolání obžalovaného Ing. [REDACTED] bylo zdůvodněno obhájci JUDr. Hanou Riedlovou a Mgr. Janem Lžičářem, odvolání obžalovaného [REDACTED] bylo zdůvodněno obhájcem JUDr. Ladislavem Dusilem. Obžalovaní namítli nesprávnost napadeného rozsudku v celém jeho rozsahu.

Dále bylo ohledně všech obžalovaných podáno odvolání státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Liberci, odvolání bylo podáno do výroku o trestu v neprospěch všech tří obžalovaných a ve prospěch do výroku o ochranném opatření.

V odvolání obžalovaného Ing. [REDACTED], zdůvodněné obhájcem JUDr. Václavem Vlčkem je rozvedeno:

Soud prvního stupně bez výhrad vycházel z výpovědi svědka [REDACTED]. Výpověď svědka v řízení před soudem prvního stupně trvala delší dobu, když účelem bylo zjistit od svědka všechny klíčové okolnosti. Ing. [REDACTED] byl v rámci řízení přípravného vyslechnut v procesním postavení svědka, výslechu se účastnili obhájci JUDr. [REDACTED] a Mgr. [REDACTED], svědek vystupoval s připravenými poznámkami a dokumenty neznámého obsahu a lze tedy důvodně předpokládat, že byl ze strany PČR připraven na obdobný způsob výslechu. Při výpovědi svědka v rámci hlavního líčení bylo zjištěno, že svědek disponoval dvěma mobilními telefony, na jeden mu byly sdělovány instrukce, druhý byl odposloucháván. To bylo zjištěno až ke konci výslechu svědka, do té doby svědek odmítal skutečnost sdělit, prakticky ji popíral. Obžalovaný je přesvědčen, že se jedná o okolnost, která má podstatný význam pro posouzení obecné věrohodnosti a pro závěr o věrohodnosti výpovědi obžalovaných, kteří namítali, že se jedná o stav vyprovokovaný ze strany orgánů činných v trestním řízení. Obsah instrukcí tak není znám. Z výslechu svědka také vyplynulo, že listiny o předání peněz a o tom, že nebude jednat tak, aby vyprovokoval trestnou činnost, podepsal v okamžiku, kdy byl již obžalovaný Ing. [REDACTED] zadržen. Podobných nezvyklostí je v dané věci několik. Soud prvního stupně zcela pominul výpověď svědka [REDACTED], svědek pracoval ve společnosti

Transparenty International, když z výpovědi svědka bylo zjištěno, že v rozhovoru s ním svědek [REDAKCE] uvedl, že svědek [REDAKCE] má všechno nechat na policii, která to dokáže všechno líp vyprovokovat. Význam pro hodnocení důkazů měla i odborná způsobilost svědka [REDAKCE], když i sám svědek uvedl, že v podstatě potřebné vzdělání neměl. Tvrze kvalifikované ohledání se soustřeďovalo na prosté počítání panelů, kontrola funkčnosti zařízení prováděna nebyla a od určitého stupně dokončení je FVE funkční a schopná bezpečného provozu, aniž by pro splnění těchto parametrů bylo nutné propojení všech plánovaných součástí. Svědek problematice evidentně nerozuměl. Odbornou způsobilost svědka se značnou mírou despektu komentovala i svědek [REDAKCE], to bylo také zřejmě důvodem zpochybnit jeho ochotou k přijetí úplatku, který mu vůbec nebyl nabízen, jak je zjevné z vymezení skutku v napadeném rozsudku.

Výpověď svědka [REDAKCE] vykazuje značné rozpory. Obžalovaný poukazuje na zcela dle jeho závěru zásadní, který se týká identifikace osob. V protokole o hlavním líčení na str. 28 k první kontrole FVE Česká Lípa svědek uvedl, že namísto byl pan [REDAKCE], pan [REDAKCE] myslí, že obžalovaný [REDAKCE] tam nebyl. Na str. 36 téhož protokolu svědek uvedl, že u první kontroly byl přítomen obžalovaný ad 2/ - zřejmě je myšleno obžalovaný [REDAKCE], nikoliv obžalovaný ad 1/. Záměna je dle obžalovaného těžko vysvětlitelná. Rovněž okolnosti údajné nabídky ze strany obžalovaného ad 1/ svědek popisoval během trestního řízení v několika verzích. Dále je v odvolání citováno z protokolu o hlavním líčení ze strany 29, když dle závěru obžalovaného svědek odlišně popsal reakci na údajnou nabídku obžalovaného ad 1/ a způsobu ukončení rozhovoru s ním, když z protokolu ze dne 3.2.2011 vyplývá, že nabídku dle slov svědek neodmítl, oproti výpovědi v hlavním líčení. Podle výpovědi učiněné dne 15.2.2012 v průběhu hlavního líčení svědek obžalovanému ad 1/ ukázal protokol na začátku jejich diskuse před autem, podle dřívější výpovědi ze dne 3.2.2011 a 30.11.2011 se tak mělo stát až po ukončení konverzace o údajné nabídce. I když byl svědek dle vlastního vyjádření ve velkém stresu, bylo pro něj obtížné sepsat protokol, dle verze soudu prvního stupně před nabídkou úplatku, se sám zástupců Solar CELI a Solar CD zeptá, zda neznají v blízkém okolí nějakou dobrou restauraci, když tak měl nelogicky protahovat trvání stresující situace společným obědem.

Obžalovaný dále poukazuje na výpověď svědka [REDAKCE] a jeho tvrzení týkající se svědka [REDAKCE]. I když svědek [REDAKCE] v protokole o hlavním líčení ze dne 29.2.2012 uvedl, že si říkal, že celou věc probere s kolegou [REDAKCE], že zavolá policii a ta bude přítomna té druhé kontrole, tak policii nezavolal, případně by bylo logické, aby věc oznámil svému nadřízenému, předat protokoly, druhé kontroly se neúčastnit. Dle výpovědi z hlavního líčení ze dne 29.2.2012 svědek [REDAKCE] vylíčil svědku [REDAKCE] i, co se stalo, že úplatek vzít nechce, rád by zavolal policii a potom se jej zeptal, jak dál postupovat, když svědek [REDAKCE] mu údajně řekl, že policii kontaktovat nechce, svědek tedy postupoval tak, že PČR nevolal, ale snažil se marně dovolat na ERÚ. Podle dřívější výpovědi se svědek [REDAKCE] se svědkem [REDAKCE] dohodli tak, že úplatek nevezmou, později uváděl, že svědek [REDAKCE] úplatek vzít chtěl. I když by svědek [REDAKCE] mohl jakémukoliv dalšímu nátlaku zabránit, tak svědek [REDAKCE] u druhé prohlídce jednal s obžalovanými ad 1/ a 2/ o samotě.

Obžalovaný dále zdůrazňuje samotný moment nabídky úplatku. Obžalovaný k tomu uvádí výpověď svědka ze dne 3.2.2011, kdy svědek uvedl, že volal na podatelnu ERÚ a pan

předseda mu vzkázal, aby to zaznamenal do protokolu. To svědek neučinil z důvodů, které dále rozvedl. V protokolu o výsledku svědka ze dne 30.3.2011 svědek uvedl, že volal na podatelnu, neví, s kým hovořil, napadá ho, že možná hovořil s panem [REDAKCE] a [REDAKCE] mu volal zpět, řekl, mu o nabídnutém úplatku, o chvíli později mu sdělil radu pana předsedy, aby zaznamenal do protokolu to, že mu byl nabídnut úplatek. V protokole o hlavním líčení ze dne 29.2.2012 /str. 44/ popsal situaci tak, že volal na podatelnu, bylo to někdy kolem oběda, prostě vzal mobilní telefon a chtěl někomu zavolat, bylo jedno komu. Neví, koho a kolikrát volal. Na straně 54 stejného protokolu svědek uvedl, že se na podatelnu nedovola, volal R. [REDAKCE]. Obžalovaný je tak přesvědčen, že svědek vypovídal ve všech případech odlišně. Vzhledem k tomu, že svědek v rámci téhož hlavního líčení uvedl, že tuší, že byli voláni panem předsedou nebo panem místopředsedou, zda by nezajeli ještě večer na obhlídku přes plot do Chomutova, tak z daného vyplývá, že ten samý den měl možnost nejméně dvakrát komunikovat s předsedou ERÚ a tak popírá svá vlastní tvrzení o nemožnosti rozhovoru.

Snahu o opatření důkazů pak svědek [REDAKCE] v případě kontroly FVE Český Dub u hlavního líčení dne 29.2.2012 /str. 30/ popsal tak, že byl rozhodnutý, že bude mít zapnuté nahrávání na svém mobilním telefonu, svědek popisoval, že jedinou jeho starostí bylo obstarat si důkaz a odejít, samotnou prohlídku nezvládal. Ve vztahu k obžalovanému ad 2/ uvedl, že když panu [REDAKCE] naznačil, že takhle pokračovat nechce, tak pan [REDAKCE] s tím souhlasil. Ve svědecké výpovědi ze dne 30.3.2011 /str. 5/ svědek uvedl, že obžalovanému ad 2/ dostatečně intenzivně zdůraznil, že úplatek v žádném případě vzít nechce. V úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 6.1.2011 svědek uvedl, že to nebylo tak kategorické jako v minulém případě, aby měl zadokumentovanou jeho nabídku. Svědek se tedy záměrně v daném momentě snažil vzbudit zdání, že si chce úplatek vzít. Dané může vést k závěru, že svědek Ing. [REDAKCE] přizpůsobuje zkreslováním reprodukované reality skutkový děj, snad ze strachu, aby se vše neobrátilo proti němu, jak často uváděl.

Pokud jde o kontakt s ÚOOZ tak výpověď svědka vykazuje značné rozpory. Svědek na tento útvar volal mezi 18,00 až 22,00 hod., výpověď z data 30.3.2011. Svědek s panem [REDAKCE] trávili společně dobu od 16,00 hod., když daný časový interval spíše zpochybňuje motivy a úmysly samotného svědka a nepřímou tak potvrzuje obhajobu obžalovaných. Ve stejné výpovědi svědek uváděl, že o příbuzenském poměru sourozenců [REDAKCE] se dozvěděl až dne 31.1.2012 /má být zřejmě 31.12.2010/, což je v rozporu s jeho výpovědí z hlavního líčení.

Úloha svědka [REDAKCE] v procesu kontroly: K tomu svědek u hlavního líčení dne 29.2.2012 /str. 28/ uvedl, že oni měli pouze sepsat protokoly, popsat stav, který na místě viděli a následně předat protokoly, fotodokumentaci, odboru licencí, který měl na základě podkladů, které měl ve spise, ale oni je k dispozici neměli a na základě protokolárního ohledání vyhodnotit, zda je to k vydání licence či nikoliv. I když svědek [REDAKCE] do Prahy dne 30.12.2010 dorazil před 16:00 hod. a pracovní doba mu končí v 16:15 hod., tak tak neučinil. Svědek protokoly ve fyzické podobě i elektronicky předal do Jihlavy až po Novém roce, výpověď ze dne 30.3.2011. Tvrzení svědka, že protokoly nepředal ještě týž den, se jeví jako liché, spíše pak vede k dojmu, že si protokoly ponechal, aby tak měl prostor k vyjednávání s obžalovanými, protože v té době ještě nekontaktoval policii, což učinil podle výpovědi až mezi 18:00 hod. až 22:00 hod. Bylo by logické, aby za situace, kdy mu byl nabízen úplatek

vedle zápisu do protokolu, co nejdříve předat dokumentaci nadřízenému, aby tak zamezil tlakům na svoji osobu. Protokol však svědek nezaslal ani dne 31.12.2010, kdy již na pracovišti byl. U hlavního líčení svědek uváděl, že nebyl žádný metodický pokyn, jak se mělo postupovat, byl problém je předat do Jihlavy v co nejkratší době, když přijede po pracovní době na ERU 30.12. Svědek ve stejné výpovědi /str. 31/ uvedl, že volal panu [REDACTED] na odbor licencí, neboť chtěl vědět, jak ty elektrárny vypadaly, kvůli vydání licencí, protože byl konec roku. Panu [REDACTED] řekl, ať s vydáním licencí počká do druhého dne, že mu protokoly pošle druhý den, aby mohl vydat licenci a rozhodnout se. To však neučinil. Z protokolu o výsledku ze dne 3.2.2011 vyplývá že svědek uvedl: Volal panu [REDACTED] s tím, že mu řekl, že na FVE Celi byla závažná pochybení, že mu případně protokoly pošle druhý den, až přijede do Prahy. V případě Solar CD, že tam byla drobná pochybení a že se domluví 31.12.2010. Svědek tedy informoval pana [REDACTED] a o závažných pochybeních, zároveň mu však nesdělil, že mu byl nabízen úplatek a vyzval jej, ať vyčká na jeho další pokyny. Druhý den svědek [REDACTED] na pokyn policie panu [REDACTED] sděluje, že jsou obě elektrárny v pořádku, pan [REDACTED] se pokyny svědka řídil, je tedy zřejmé, že se podílel na rozhodovacím procesu více, než byl ochoten přiznat.

Obžalovaný v další části odůvodnění odvolání rozvedl, že dle jeho závěru je třeba podrobně zabývat tím, jakým způsobem byly důkazy v rámci řízení přípravného zajištěny a to s ohledem na námitku nezákonnosti, kterou obžalovaný vznesl. Jednotlivá dílčí pochybení při zajišťování důkazů jak před sdělením obvinění, tak po sdělení obvinění, až po podání obžaloby nasvědčují závěru, že s důkazy bylo manipulováno, že byly záměrně sestavovány v jediný předem předvídaný celek, prokazující vinu obžalovaných. Nelze namítat, že se obžalovaným nepodařilo prokázat, že s důkazy bylo manipulováno, naopak je povinností obžaloby prokázat, že důkazy byly opatřeny procesně perfektním způsobem. Pokud jde o pochybení, odvolatel odkazuje na skutečnost dvou mobilních telefonů svědka [REDACTED] /jak již bylo zmíněno výše/, důkaz s nahrávkou obžalovaného ad 2/ se nedochoval v originále a byl pořízen na záznamovém zařízení, které není záznamovým zařízením schváleným pro pořizování takových záznamů, na tzv. klíčence. Pro pořízení nahrávky nebyl využit speciální policejní útvar s celorepublikovou působností pro tuto činnost zřízený. Obžalovaný dále zmiňuje předstíraný převod, který je ve zjevném rozporu s ustanovením § 158 c/ tr. řádu. Obžalovaný zdůrazňuje, že soud prvního stupně zcela pominul požadavek obžalovaných na získání interních instrukcí a pokynů pro osoby jednajících ve prospěch policie, když bylo zjevné, že policisté, kteří instruovali svědka [REDACTED], nejednali podle těchto interních pokynů, takže není možno zdokumentovat, jak došlo k sledování, dle obžalovaného k vyprovokování trestného činu. Obžalovaný v daném směru odkazuje na nálezy Ústavního soudu IV. ÚS 146/01. Obžalovaný upozorňuje, že soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku na jedné straně uvádí, že ke zjištění trestné činnosti operativními způsoby nelze využít sympatií nebo dokonce přesvědčování, na druhé straně ponechává bez povšimnutí opakovaně žádosti svědka [REDACTED] adresované obžalovanému ad 2/, kdy peníze předá a tak se svědek aktivně opakovaně dožadoval zaplacení finančních prostředků. Soud prvního stupně pak zcela pominul tři krátké záznamy pořízené svědkem [REDACTED], byly obsahem spisu, nebyly přehrány, nahrávky zcela potvrzují výpovědi obžalovaných a jsou v rozporu s tvrzením svědka. Tvrzení soudu prvního stupně, že obžalovaní v rámci řízení přípravného nevypovídali, není pravdivé, obžalovaní podrobně vypovídali v rámci rozhodnutí o vzetí do vazby. V odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně pomíjí důkazy ve prospěch

obžalovaných. Pokud soud prvního stupně vyjádřil své negativní stanovisko k fotovoltaickým elektrárnám, tak se dané nesmí projevovat ve vztahu k obžalovaným. O hostilním hodnocení důkazů svědčí úvahy soudu prvního stupně tam, kde rozvíjí úvahu o celospolečenských dopadech možné škody i zachycené úvahy o trestu. Je však zjevné, že se obžalovaní nepokoušeli obohatit na úkor společnosti, pracovali pro firmu a jediné, co je zajímalo, bylo dokončení zakázky.

Obžalovaný prostřednictvím obhájce v další části odůvodnění odvolání rozvádí, že žalobci /zřejmě obžalovaní/ považují za nutné vysvětlení odlišnosti zkoumaného zařízení FVE od obecné představy o elektrárně /strana 9 odůvodnění odvolání – bod V./. Obžalovaný pak uzavírá, že v konkrétním případě nepřipojení některých stringů, nepropojení vodičů, či části panelů, znamená, že FVE není kompletní, neznamená však, že není provozuschopná. Ze záznamu o podaném vysvětlení ze dne 6.1.2011 je zřejmé, že opravy mohly být provedeny v řádu několika hodin. Obžalovaní v této souvislosti navrhují doplnit dokazování o znalecký posudek, kterým, by bylo zodpovězeno, zda obě FVE bylo možno připojit k distribuční soustavě. Za daného stavu nelze přeceňovat závěry o stavu obou FVE, jak je učinil soud prvního stupně.

Pod bodem VI obžalovaný rozvádí úvahy o tom, že sám stát stanovil podmínky pro výkup elektřiny z obnovitelných zdrojů, což se ukázalo jako neudržitelné, došlo ke změně podmínek v neprospěch provozovatelů. Obžalovaný pak cituje z protokolu o hlavním líčení ze dne 29.2.2012, s tím, že svědek postupoval podle toho, co mu bylo řečeno policií, že mu bylo jasné, že když nebude mít nic v ruce, tak na lavici obžalovaných bude sedět on a bude se mu tvrdit, že něco podněcoval.

K odposlechu telefonních hovorů obžalovaný uvádí /shodně jako další obžalovaní/ a to: Obžalovaný namítá nezákonnost takto zajištěného důkazu, neboť Okresní soud v České Lípě nebyl místně příslušným. Obžalovaný odkazuje na ustanovení § 18 a 24 tr. řádu ve vztahu k místu spáchání trestného činu, cituje i judikaturu, například rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 4 Tz 69/2009. Obžalovaný je přesvědčen, že bylo porušeno výše uvedené ustanovení trestního řádu, ale zejména bylo porušeno právo obžalovaného ad 2/ na zákonného soudce. Zásada, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, je obsažena v čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, opakovaně byla zdůrazněna i Ústavním soudem. Obžalovaný odkazuje na nálezh Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 1922/09. Vzhledem k nezákonnosti uvedeného důkazu, soud prvního stupně neměl k danému přihlížet. Soud prvního stupně naopak z daného důkazu vycházel, pouze uvedl, že v žádostech o povolení odposlechu byla uvedena tři místa, okresy a to Česká Lípa, Chomutov a Liberec. Místo Česká Lípa není však v záznamu o zahájení úkonů v trestním řízení ze dne 31.12.2010 uvedeno, nebyl tedy žádný důvod k tomu, aby ve věci činil úkony Okresní soud v České Lípě.

Obžalovaný pak odkazuje také na to, že věci byly povoleny a provedeny také prostorové odposlechy, když soud prvního stupně konstatuje, že byla dodržena formální stránka procesu povolení odposlechnů.

Obžalovaný v další části odůvodnění odvolání namítá skutečnosti týkající se operativně pátracího prostředku – předstíraného převodu. Obžalovaný je toho závěru, že

v daném případě se o předstíraný převod nejednalo, neboť tak jak je ustanovení § 158c tr. řádu uvedeno, tak by bylo možné za jiné situace. Obžalovaní pak namítají, že ke spáchání trestného činu dle § 332 tr. zákoníku dojde již nabídkou nebo slibem poskytnutí úplatku, když ke spáchání takového činu není třeba předání určité částky. Pokud by pak ke spáchání trestného činu mělo dojít až předáním částky, jakby vyplývalo ze závěrů o důvodnosti předstíraného převodu, tak by nemohly obstát předchozí závěry soudu prvního stupně o nabídce úplatku, bylo by tak na místě obžalované z dané části zprostit. Ve zjištěné situaci by pak postavené svědka [REDAKCE] bylo činností agenta ve smyslu ustanovení § 158e tr. řádu, když agent musí být v podstavení příslušníka PČR nebo GIBS, což svědek nebyl. Soud prvního stupně se pak nezabýval postavením svědka [REDAKCE], který v rozporu s postavením svědka činil úkony k usvědčení obžalovaných. Obžalovaný je tak přesvědčen, že vzhledem k tomu, že institut osoby jednající ve prospěch policie byl ze zákona o policii vypuštěn zákonem č. 265/2001 Sb. s účinností od 1.1.2002, tak neexistovala právní úprava, která by umožňovala regulovat popsání aktivní jednání svědka řízené policií a obžalovaný ad 2/ tak namítá nezákonnost užití takového postupu. Vzhledem k tomu, že nebyla ani obžalovaným poskytnuta interní norma Policie ČR, tak obžalovaní byli zbaveni možnosti zjistit, zda z této interní normy nevyplývají pro policejní orgány povinnosti, jejichž odrazem by byla i určitá práva dotčené osoby. Tím byla omezena možnost obhajoby i možnost soudu posoudit postupu ostatních orgánů činných v trestním řízení z hlediska zákonnosti postupu a získaných důkazů.

Obžalovaný v další části odůvodnění odvolání rozvedl, že svědek [REDAKCE] obžalovaným i po datu 31.12.2010 předstíral, že má takové postavení, že může ovlivnit další osud FVE, zda bude či nebude konstatováno splnění podmínek nezbytných k dosažení nároku na výkup energie z obou FVE za podmínek platných do 31.12.2010. Bez aktivního předstírání ze strany svědka, že má pravomoc a možnost vydání licence ovlivnit, by tak nenastala situace popsána v rozsudku, tedy předání úplatku. I z toho pohledu byla podstatným omezením obhajoby skutečnost, že nebyl k dispozici ani interní pokyny PČR, které daný postup upravují, ani záznamy o udělených pokynech. Dle názoru obžalovaných tak za dané situace bylo na místě postupovat dle zásady in dubio pro reo, neboť nelze vyloučit, že obsahem instrukcí byly výzvy k aktivnímu vyvolání situace, v níž by obžalovaní nejen měli důvod nabídnout svědkovi úplatek, ale učinili by tak prakticky s jistotou na základě mylného přesvědčení, že nemají jinou možnost. Tomuto závěru nasvědčuje i jednání svědka. Dle závěru obžalovaných pak podobné jednání bylo zjevnou provokací, tedy jednáním protizákonným a způsobujícím nezákonnost takto zajištěných důkazů. Obžalovaný v dané souvislosti odkazuje na nálezy Ústavního soudu ČR ve věci sp. zn. II. US 710/01 z 25.3.2003, obžalovaný nálezy cituje. Dle závěru obžalovaného pak shodně vyznívá i nálezy Ústavního soudu III. ÚS 597/99 ze dne 22.6.2006, obžalovaný cituje. Obžalovaný v závěru odvolání navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil, obžaloby ho zprostil, nebo věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolání obžalovaného **Ing.** [REDAKCE] zdůvodněné obhájcem Mgr. Františkem Klímou zní takto:

Napadeným rozsudkem soud po provedeném hlavním líčení uznal obžalovaného Ing. [REDAKCE] vinným zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zák. spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zák., když za tento zločin uložil trest odnětí svobody v

trvání čtyř let se zařazením do věznice s dozorem. Současně soud rozhodl o tom, že se podle §101 odst. 1 písm. c) tr. zák. obžalovaným zabírá částka 1.000.000,- Kč.

Napadený rozsudek soudu prvního stupně je nesprávný a nepřezkoumatelný. Okresní soud pominul řadu důkazů. Hodnocení ostatních důkazů je činěno v rozporu se zásadami pro hodnocení důkazů. Skutková zjištění soudu pak neodpovídají provedeným důkazům nebo jsou s nimi přímo v rozporu.

Obhajoba obž. Ing. [REDAKCE] spočívá zejména na tom, že dne 30.12.2010 žádný úplatek ing. [REDAKCE] i nenabídl ani neslíbil. Vyjma výpovědi svědka ing. [REDAKCE] nic tuto část obžaloby neprokazuje. Přitom ve výpovědi tohoto jediného svědka jsou značné rozpory. Naopak existují důkazy, které jednoznačně svědčí ve prospěch verze obžalovaného.

Pro posouzení dalšího jednání obžalovaného je přitom pečlivé zjištění toho, co se skutečně dne 30.12.2010 stalo, rozhodující. Soud však naopak o průběhu dne 30.12.2010 spekuluje, když činí řadu ničím nepodložených skutkových závěrů. Důkazy, které svědčí ve prospěch obžalovaného, pomíjí.

Soud naopak neměl pominout ani řadu zcela zásadních procesních pochybení před zahájením trestního řízení, v přípravném řízení. K vážným procesním pochybením pak došlo i v hlavním líčení (neprovedení řady důkazů, neprocesní provedení důkazů).

Podrobněji obhájce odůvodní odvolání po poradě s obžalovaným a obhájcem JUDr. Vlkem. Obhájce obžalovaného v závěru odvolání navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem pobočka Liberec napadený rozsudek zrušil a obžaloby obžalovaného Ing. [REDAKCE] zprostil.

Mgr. František Klíma dále krajskému soudu zaslal doplnění odvolání /krajskému soudu dané došlo dne 21.2.2014/. V doplnění odvolání rozvedl, že obžalovaný Ing. [REDAKCE] si je vědom toho, že Ing. [REDAKCE] dne 31.12.2010 úplatek slíbil, učinil tak za situace, kdy byl přesvědčen, že on úplatek požaduje. Obžalovaný byl zároveň přesvědčen, že jsou splněny podmínky pro udělení obou licencí. Obžalovaný úplatek slíbil až poté, když Ing. [REDAKCE] nechtěl vyhovět jeho prosbám, aby telefonicky potvrdil úředníkovi licenčního oddělení ERU, že nedodělky zjištěné při kontrole dne 30.12.2010, byly dodělané. Obžalovaný z toho důvodu, že nechtěl úplatek poskytnout, tak se vyhýbal schůzkám s Ing. [REDAKCE] v prvním týdnu roku 2011, byl také rozhodnut na kontrole dne 27.1.2011 dát Ing. [REDAKCE] pouze podepsat doklady s tím, že mu nebude rozhodně žádnou částku předávat. Až když Ing. [REDAKCE] dne 27.11.2011 v prostoru FVE Česká Lípa žádal předání částky ještě ten samý den s tím, že do 16:00 hod. téhož dne musí věc uzavřít a odevzdat doklady, na jejichž základě bude rozhodnuto o udělení licence /s účinky k 31.12.2010/, sdělil tuto skutečnost obžalovanému Ing. [REDAKCE] a okolo 14:00 hod. na Černém mostě převzal částku 1,000.000,- Kč od pracovníka společnosti, který částku přivezl z Českých Budějovic a pak předal Ing. [REDAKCE] i. Obžalovaný připouští, že nevěděl, jak bude jednat po předání úplatku, doufal, že má řešení Ing. [REDAKCE], byl však rozhodnut jednat tak, že dané nemůže Ing. [REDAKCE] i projít. I když obžalovaný jednal s tím, že podmínky pro udělení licencí na obě elektrárny byly dány, tak připouští, že se do určité míry snažil využít žádosti Ing. [REDAKCE] o úplatek a jeho následného očekávání předání úplatku, aby byl tento svědek motivován k tomu, aby již nebránil řádnému vydání licence.

Obžalovaný v další části odůvodnění odvolání rozvádí, že skutkový stav zjištěný soudem prvního stupně nemá oporu v provedeném dokazování, obžalovaný odkazuje na přehled telefonní komunikace zpracované PČR – Útvarem zvláštních činností – grafická plachta. V odůvodnění odvolání dále uvádí konkrétní časy dle výše uvedené grafické plachty, kdy dle závěru obžalovaného výpověď svědka Ing. [REDACTED] časově neodpovídá. Obžalovaný danou pasáž v odvolání uzavírá tak, že jedinou informací, kterou měl před rozhovorem s Ing. [REDACTED] v prostoru FVE Český Dub bylo sdělení od obžalovaného [REDACTED] a, že Ing. [REDACTED] chce úplatek, že padl milion /miliony/. I když si Ing. [REDACTED] o úplatek neřekl přímo, tak z jeho hovoru takový požadavek vyvozoval. Svědek mluvil o dvou variantách, kdy licence bude v roce 2010 udělena a o variantě opačné, počítal rozdíly v tržbách elektráren při jedné a při druhé variantě. Odvolatel se snažil jeho atak odvrátit, zpochybňoval jeho výpočty, přesvědčoval jej o tom, že stav elektráren nebrání vydání licence. Obžalovaný je přesvědčen, že délku hovoru lze dovodit z časové pauzy ve fotografování. Obžalovaný poukazuje na výpověď svědka Ing. [REDACTED], který v první výpovědi uváděl, že si připravil mobilní telefon k nahrávání, sám pak uváděl, že chtěl mít nahrané „nabídl jsem vám nějaké peníze,.. Vzhledem k tomuto tvrzení svědka je velmi nepravděpodobné, že by se mu nahrání nepodařilo zapnout, takže nahrávka zřejmě existuje. Pokud je obžalobou i rozsudkem tvrzeno, že cílem nabídky úplatku měla být změna protokolů o provedené kontrole, tak danému neodpovídá to, že tyto „špatné“ protokoly nechal zaslat na licenční oddělení pan [REDACTED] když svědek Ing. [REDACTED] protokoly neposlal ani dne 31.12.2010, poslal je tam naskenované až dne 6.1.2011 /jak vyplývá ze správního spisu/. Obžalovaný v další části odvolání zmiňuje nahrávku pořízenou v Kralovicích dne 31.12.2010, když dle jeho závěru ani z této nahrávky nevyplývá, že by nabízel úplatek. Jako důkaz byla nahrávka v hlavním líčení neprocesně provedena, přepis pak neodpovídá řečenému. Z torza videonahrávky, která je součástí spisu, však jednoznačně vyplývá, že obžalovaný předchozího dne nemohl s Ing. [REDACTED] o žádné výši úplatku hovořit. Obžalovaný v další části odůvodnění odvolání rozvádí výpověď svědka Ing. [REDACTED], výpovědi svědka nebyly potvrzeny skutečnosti uváděné Ing. [REDACTED] a tak bylo přistoupeno k tomu, že náhodně měla vyjít najevo skutečnost, že by Ing. [REDACTED] úplatek přijal. Nepřesnosti ve výpovědi svědka Ing. [REDACTED] jsou dle závěru obžalovaného vysvětlitelné a to jednak tím, jak například svědek vnímal ze svého pohledu situaci v restauraci v Hodkovicích či tím, že k věci vypovídal po delším časovém odstupu. Obžalovaný s odkazem na přehled telefonní komunikace uzavírá, že výpověď svědka Ing. [REDACTED] ve vztahu k tomu, kdy telefonoval Ing. [REDACTED] i není věrohodná, obžalovaný se pak přiklání k závěru, že Ing. [REDACTED] sám nebo ve spolupráci s Ing. [REDACTED] a policií zkoušel vyvolat korupční nabídku. Od rána navozoval korupční situaci, byl to svědek, který vědomě neinformoval Ing. [REDACTED] o výsledku první kontroly po skončení této kontroly, vědomě odložil sdělení na pozdější dobu, když k danému musel mít vlastní důvod. Obžalovaný pak poukazuje na telefonát svědka s Ing. [REDACTED] /v 11:46 hod./, když navíc policista [REDACTED] svého bratra Ing. [REDACTED] v úředním záznamu označil jako osobu jednající ve prospěch policie. O společné konspiraci ve prospěch policie svědčí i to, že svědci Ing. [REDACTED] a Ing. [REDACTED] chtěli jet společně ještě dne 30.12.2010 na podivnou tajnou noční kontrolu FVE do Chomutova, kam měl jet druhý den na oficiální kontrolu Ing. [REDACTED] s dalšími pracovníky ERU.

Obžalovaný pod bodem 2/ rozvádí, že dne 31.12.2010, kdy jel na kontrolu do Kralovic, tak byl přesvědčen, že událost z předchozího dne je uzavřena. Když obžalovaný

čekal v Kralovicích, až kontrola přijede, byl kolegy informován, že na licenčním oddělení ERU již mají všechny podklady pro udělení licence FVE Česká Lípa a Český Dub, ale že Ing. [redacted] čeká na telefon od Ing. [redacted], že nedostatky z předchozího dne jsou dodělané. Obžalovaný byl subjektivně přesvědčen, že nedostatky byly odstraněny, takže po telefonu od kolegů mu bylo jasné, že musí Ing. [redacted] požádat, aby Ing. [redacted] zavolal. Obžalovaný tak ihned po příjezdu Ing. [redacted] o ten telefon požádal. Ing. [redacted] reagoval jako nechápavě, poté začal zase hovořit o té druhé variantě, obžalovaný je přesvědčen, že Ing. [redacted], který byl již v té době vybaven nahrávacím zařízením, tak hovořil zcela účelově nebo z pokynu policie. Obžalovaný pak nevěří tomu, že nahrávacím zařízením byl svědek vybaven z důvodu bezpečnosti, když navíc Ing. [redacted] dalšího kontrolora Ing. [redacted] poslal pryč. Obžalovaný dále uvádí, že i když Ing. [redacted] popřel ve věci spolupráci s policií, tak dané neodpovídá, neboť z výpovědi svědka Ing. [redacted] bylo zjištěno, že to byl sám Ing. [redacted], který mu dal pokyn k tomu, aby jednu licenci vydal a druhou ne, když o tomto pokynu byl informován i Ing. [redacted]. Obžalovaný je přesvědčen, že Ing. [redacted] si uvědomil, že neoprávněně zasáhl do procesu udělení licencí, neboť sám je rozkladovým orgánem. Vzhledem k tomu, že je zřejmé, že slyšení svědci nehovoří pravdu, tak již nelze zjistit, jak dalece byli s policií dohodnuti, obžalovaný tak na řadu věcí nemá logické vysvětlení. Obžalovaný je tak přesvědčen, že požadavek Ing. [redacted] na zavolání Ing. [redacted] sdělený obžalovanému [redacted] i zprostředkovaně pak odvolateli, byl účelový, aby tak byl odvolatel nucen vrátit se ke kontrolám z předchozího dne. Takové iniciování korupce je protiprávní tím spíše, došlo-li k němu z podnětu policie. Obžalovaný je dále přesvědčen, že stejně tak bylo s policií dohodnuto nevydání jedné licence, aby tak existoval důvod k předání úplatku.

Obžalovaný dále v odvolání rozvádí události po datu 3.1.2011, telefonické kontakty s Ing. [redacted]. Je pravda, že obžalovaný kontaktoval Ing. [redacted] z dovolené z Itálie, bylo to však z toho důvodu, že dostal informaci, že investorovi FVE Česká Lípa přišel dopis z ERU, že se čeká na návrat Ing. [redacted] z dovolené. Jak bylo zjištěno, tak dopis byl vyhotoven Ing. [redacted] /místopředseda ERU/ po dohodě s policií a po konzultaci s Ing. P. [redacted]. Dopis byl vyhotoven mimo správní řízení, obžalovaný pak zdůrazňuje, že pracovníci ERU věděli, že licence nemůže být vydána se zpětným účinkem, obžalovaný je přesvědčen, že jediným důvodem vzniku tohoto dopisu byla snaha vyvolat obnovení komunikace mezi obžalovaným a Ing. [redacted] /obžalovaný pak zdůrazňuje datum 4.2.2011 stanovený státním zástupcem v předběžném souhlasu s předstíraným převodem/. Obžalovaný je také přesvědčen o tom, že Ing. [redacted] byl o tomto dopise informován, když s ním odvolatel telefonicky komunikoval, svědek o dopise věděl, u hlavního líčení také uvedl, že mu bylo policií řečeno, že odvolatel bude na základě tohoto dopisu volat. Obžalovaný je dále přesvědčen, že nařízení kontroly ze strany ERU na den 27.1.2011 byl účelový krok. Obžalovaný odkazuje na odposlechy, z nichž je zřejmé, že výslovně říkal, že žádné peníze předávat nebude. Z daných odposlechů je také zřejmé, že Ing. [redacted] požadoval předání peněz dne 27.1.2011 do 16:00 hod. /posléze do 14:30 hod./, když svědek Ing. [redacted] uváděl, že mu je jedno jak si to zařídí, což byl také jednoznačný požadavek na předání úplatku. K předání úplatku pak došlo, neboť obžalovaný jiné řešení neviděl, trval na podepsání dokladů – smlouvy o půjčce, obžalovaný také trval na podepsání dokladů na veřejném místě, pod kamerami.

Odvolatel v další části odůvodnění odvolání rozebírá výpověď svědka Ing. [REDACTED], když uzavírá tak, že při procesním výslechu dne 30.3.2011 hráli Ing. [REDACTED] a policisté před obhájci divadlo, obžalovaný je pak přesvědčen, že Ing. [REDACTED] hrál toto divadlo při telefonické komunikaci i při setkání dne 27.1.2011. Odvolatel dále /na straně 16 odvolání/ rozvádí telefonické hovory z data 6.1.2011, 19.1.2011, 26.1.2011 a 27.1.2011.

Obžalovaný dále namítá, jak je již ostatně uvedeno výše, místní nepřislušnost státního zástupce i Okresního soudu v České Lípě, potažmo pak nepoužitelnost výstupů odposlechu telefonních hovorů a záznamu uskutečněného telekomunikačního provozu prováděného v období od 16:00 hod dne 2.1.2011 do 16:00 hod dne 1.5.2011, na základě příkazu vydaného Okresním soudem v České Lípě dne 2.1.2011, pod sp. zn. 0 Nt 530/2011, neboť Okresní soud v České Lípě nebyl k jeho vydání místně příslušný, když citovaný příkaz se opíral o záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 31.12.2010, v němž místo spáchání prověřovaného trestného činu bylo vymezeno tak, že k němu mělo dojít „u restaurace poblíž obce Český Dub“, a tedy k vydání takového příkazu by byl příslušný pouze Okresní soud v Liberci. Navíc, oproti zbylým odvolatelům namítá, že dne 2.1.2011 podal policejní orgán u Okresního státního zastupitelství v České Lípě návrh na sledování osob a věcí, když z návrhu je je zřejmé, že je žádáno o povolení do budoucna, státní zástupkyní bylo sledování povoleno dodatečně. O úkonu nebyl sepsán řádný protokol. Obžalovaný namítá, že ve spise nejsou založeny úřední záznamy o komunikaci Ing. [REDACTED] s policií. Obžalovaný dále namítá, že nebyl proveden záznam ze záznamového zařízení, které měl Ing. [REDACTED] dne 27.1.2011. Nebyl vyžádán původní spis od PČR. Nebyl také vyžádán spis od Krajského soudu v Brně, který obsahuje výpověď svědka [REDACTED] a Ing. [REDACTED]. Nebyl proveden důkaz přehledem telefonní komunikace. Obžalovanému nebylo také vyhověno, když žádal o rozsáhlejší záznamy telekomunikačního provozu telefonu Ing. [REDACTED]. Obžalovaný opět zdůrazňuje úlohu svědka [REDACTED], skutečnost, že svědek Ing. [REDACTED] jednal aktivně, aby mu byl úplatek nabídnut.

Obžalovaný je přesvědčen, že stav elektráren obou byl takový, že umožňoval zahájení provozu a dne 31.12.2010 došlo ze strany ČEZ Distribuce a.s. k prvnímu připojení obou elektráren. Obžalovaný je také toho závěru, že bylo nedůvodně rozhodnuto o zabrání částky jednoho milionu korun. Obžalovaný v závěru odvolání navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby ho zprostil.

Odvolání obžalovaného Ing. [REDACTED] zdůvodněné prostřednictvím obhájkyň JUDr. Hany Riedlové rozvádí:

Rovněž odvolání toho obžalovaného je podáno jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu a výroku o zabrání věci. Obžalovaný nesouhlasí se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně ani s právními závěry na jejich podkladě učiněnými, nesouhlasí a namítá, že skutkový stav nebyl v rozporu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu objasněn bez důvodných pochybností, zejména pokud soud prvního stupně rezignoval na provedení důkazů, jimiž měla být prověřena má obhajoba, a nepokusil se o odstranění rozporů mezi jednotlivými důkazy, které vzal jako podklad svých skutkových zjištění. Důkazy v průběhu hlavního líčení provedené pak okresní soud nehodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, když se opírá pouze o své vnitřní přesvědčení, aniž by toto bylo založeno na pečlivém uvážení všech okolností jednotlivě i v jejich souhrnu. Shromážděné důkazy byly tak

soudem prvního stupně hodnoceny toliko k tíži odvolatele, když předmětem svých úvah učinil okresní soud pouze skutečnosti svědčící v neprospěch, aniž by se pečlivě vypořádal s obhajobou obžalovaného a relevantně reagoval na důkazy ji podporující, když tyto bagatelizoval až přezíravým způsobem. Soud prvního stupně nerespektoval princip presumpce nevinny a od něj se odvíjející subprincip in dubio pro reo, podle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením důkazu dalšího, nutno rozhodnout ve prospěch obviněného. Jakkoli vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok, když trestní řízení vyžaduje v tomto ohledu ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla „prokázání mimo rozumnou pochybnost“. Obžalovaný dále namítá, že řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí je zatíženo četnými procesními pochybeními, která jednak vyvolávají nutnost řádného přezkoumání postupu orgánů činných v přípravném řízení, neboť již tehdy bylo shromažďování důkazů zatíženo nepřijatelnou selekcí v neprospěch odvolatele, jednak vzbuzují důvodné pochybnosti o podjatosti policejního orgánu. Úvahy o možné podjatosti se dle názoru obžalovaného vztahují i k osobě soudce, a to jednak pro jím prezentované negativní stanovisko k problematice výstavby slunečních elektráren vůbec, které se promítá jak do jeho hodnocení osob obviněných, tak do posuzování jejich podnikatelské činnosti a je nasnadě, že s ohledem na vyřčený negativní postoj je soud, který by měl rozhodovat objektivně, evidentně zatížen předsudky.

Ve vztahu k odůvodnění napadeného rozsudku, to dle názoru odvolatele neodpovídá požadavkům na ně kladeným v ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu, neboť v něm není pečlivě rozvedeno, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení těch důkazů, které si navzájem odporují a jakým způsobem se vypořádal s obhajobou obžalovaného, procesními námitkami obhajoby vznesenými v průběhu hlavního líčení a navrženými důkazy na doplnění dokazování. S ohledem na skutečnost, že v odůvodnění napadeného rozsudku absentují přezkoumatelné úvahy, proč nebylo vyhověno důkazním návrhům obhajoby, představují tyto důkazy tzv. opomenuté důkazy, neboť byly odmítnuty bez věcně adekvátního zdůvodnění.

Soud prvního stupně vzal za prokázané, že společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., která měla jako zhotovitel postavit pro společnost Solar CD s.r.o. jako objednatel solární elektrárnu v Českém Dubu a pro objednatel společnost Solar CELI s.r.o. solární elektrárnu v katastrálním území Česká Lípa a konstatoval, že v případě získání licencí do konce roku 2010 by vznikl nárok na odběr vyrobené elektřiny za dotovanou cenu a navíc musela být takto vyrobená elektřina odebrána, čímž by za dodržení popsaných podmínek získaly společnost Solar CD s.r.o. příjem až ve výši 434,2 milionů Kč a společnost Solar CELI s.r.o. až ve výši 149,7 milionů korun, vše ke škodě České republiky. Obžalovaný má za to, že již prvotní úvahy soudu uvedené v odůvodnění jeho rozhodnutí de facto signalizují kriminalizaci postupu, který byl v předmětné době zcela v souladu s platnými právními předpisy a jeho vnitřní nesouhlas s tehdy platnou legislativou je promítán jak do hodnotících úvah stran společenské škodlivosti stíhaného skutku, když je názoru obžalovaného zavádějícím způsobem argumentováno hrozící škodou.

Soud prvního stupně dále uvedl, že Ing. [REDAKCE] byl zaměstnancem ERU, na jehož popisu stavu elektrárny záleželo, zda budou nebo nebudou licence uděleny podle § 3 odst. 3

zákona č. 458/2000 Sb. a dne 30.12.2010 prováděl kontrolu jak v solární elektrárně v České Lípě, tak v elektrárně v Českém Dubu, kdy ani v jednom případě neshledal zákonné podmínky pro vydání licence, což mělo vést k tomu, že mu byl postupně nabízen úplatek ve formě finanční hotovosti a konkrétně měl být požádán, aby v rozporu se zjištěným skutečným, závadným stavem obou elektráren, vyhotovil kladně formulované protokoly o zajištění důkazu ohledáním, případně měl sdělit Energetickému regulačnímu úřadu informaci o technické způsobilosti elektráren telefonicky.

Obžalovaný dále rozvedl, že k trestnému jednání mělo dojít tak, že nejprve měl dne 30.12.2010 svědku [REDAKCE] v době kolem 12:00 hod před restaurací Na Křižovatce v Hodkovicích nad Mohelkou nabídnout [REDAKCE] postupně částky 500.000,- Kč, pak 800.000,- Kč a nakonec 1.000.000,- Kč, kdy tyto měl dostat on a jeho spolupracovník Ing. [REDAKCE], který nebyl u nabídky přítomen. Následně měl obžalovaný Ing. [REDAKCE] nedaleko Českého Dubu v prostorách výroby elektřiny společnosti Solar CD s.r.o. téhož dne kolem 14:00 - 14:30 hodin zvyšovat nabídky finanční hotovosti až do výše 5.000.000,- Kč a poté dne 31.12.2010 v době okolo 12:00 - 12:35 hodin v Kralovicích u Rakovníka měl svoji nabídku změnit tak, že za každou udělenou licenci měl nabídnout částku ve výši 1.000.000,- Kč. Odvolateli je konkrétně kladeno za vinu, že dne 31.12.2010 v době od 12:05 do 12:35 hodin při telefonickém rozhovoru s Ing. [REDAKCE], kterému byl [REDAKCE] přítomen, tomuto potvrdil již učiněnou nabídku milion korun za každou udělenou licenci z pozice nadřízeného Ing. [REDAKCE] a současně jednatele společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., přičemž již dne 30.12.2010 Ing. [REDAKCE] oznámil nabídku úplatku Policii ČR. V průběhu měsíce ledna 2011 mělo dojít k dohodě mezi odvolatelem, Ing. J. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] v tom smyslu, že tomuto bude předána částka 1.000.000,- Kč jako odměna za kladné vyřízení protokolu o zajištění důkazu ohledáním věci a získání licence společností Solar CD s.r.o. zpětně ke dni 31.12.2010, odvolatel měl učinit pokyn k výběru této částky s tím, že se předá Ing. [REDAKCE] i jako půjčka v hotovosti v několika dílech a předáním úplatku měl být pověřen Ing. [REDAKCE], kdy k fyzickému předání částky 1.000.000,- Kč došlo dne 27.1.2011 ve 14:35 hodin na parkovišti na Černém Mostu v Praze v motorovém vozidle Škoda Octavia oproti podpisu smlouvy o půjčce, načež vzápětí byl Ing. [REDAKCE] zadržen Policií ČR a předaná částka byla zajištěna.

Odvolatel kategoricky popírá, že bych se dopustil stíhaného trestného činu a namítá, že soud prvního stupně se náležitým způsobem nevypořádal s jeho obhajobou ani důkazy ji podporujícími. Odvolatel připouští, že Ing. [REDAKCE] při telefonickém hovoru odpověděl to, co žádal, podrobně ale vysvětlil, za jakých okolností tak učinil a nejen z jeho výpovědi, ale i z důkazů dalších lze proto dovodit, že se v případě jeho prohlášení v telefonním hovoru nejednalo o skutečný a svobodný projev vůle poskytnout svědku Ing. [REDAKCE] i citovaný finanční obnos, neboť jednal pod tlakem situace, kdy na jedné straně byl přesvědčen, že elektrárny jsou v takovém technickém stavu, že jim licence bude udělena, nadto již protokoly o prohlídkách byly sepsány a odeslány, a tedy nepřicházelo ani teoreticky v úvahu je jakkoliv zpětně ovlivňovat, konečně licence na solární elektrárnu v Českém Dubu udělena byla. Na druhé straně nelze přehlížet, že stav vyvolaný změnou legislativy a postupem ERU, kdy na samém sklonku roku byly hekticky prováděny kontroly solárních elektráren, aniž by k tomuto byla vytvořena potřebná metodika a aniž by takovými kontrolami byly pověřeny kompetentní osoby, ve skutečnosti vytvářel prokorupční prostředí a za této situace odvolatel vnímal tlumočený požadavek, jak zazněl v telefonickém hovoru, jako zvůli úředníka, který se jen

pokouší využít situace. Proto odvolatel vyslovil souhlas s poskytnutím uvedené částky. Tvrdí však, že v tomto momentě ani nikdy později neměl v úmyslu částku 1.000.000,- Kč jako úplatek skutečně poskytnout a zamýšlel vše oznámit policejnímu orgánu, s nímž měl sjednání schůzku. Domníval se přitom, že absence úmyslu je zřejmá již z té okolnosti, že částku 1.000.000,- Kč řádně vedl v účetnictví a její předání mělo být svědkem Ing. [REDAKCE] stvrzeno, tak aby byl, vyjma nepodloženého tvrzení, k dispozici i listinný důkaz. Odvolatel usiloval také o to, aby k předání došlo na veřejném místě a snažil se iniciovat schůzku v prostorách společnosti, aby mohl být můj postup zadokumentován a mohl sloužit jako důkaz. Odvolateli je možné přičítat jistou lehkovážnost či naivitu v počínání, rozhodně mu však nelze přičítat zavinění ve formě úmyslu a odvolatel vylučuje, že by jeho jednání bylo vedeno snahou dosáhnout pro sebe nebo jiného jakéhokoliv zvýhodnění v souvislosti s obstaráním věci veřejného zájmu, tím méně, že by jednal v úmyslu opatřit si nebo jinému značný prospěch, jak je mu kladeno za vinu právní větou napadeného rozsudku.

Soud prvního stupně však obhajobu odvolatele označil za nelogickou a zcela paušálně ji odmítl, aniž by se vypořádal s námitkou, že nelogická je právě úvaha, již je u něho dovozováno jednání vedené úmyslem opatřit si prospěch v situaci, kdy jednak, pokud jde o elektrárnu v Českém Dubu, k vydání licence řádným způsobem došlo a objektivně neexistoval žádný důvod, proč by se měl snažit její udělení jakkoli ovlivnit a i pokud se týká elektrárny v České Lípě, odvolatel opětovně zdůrazňuje, že za stavu, kdy mu bylo známo, že protokoly o její prohlídce byly sepsány, podepsány a odeslány, je hypotéza, že by se poskytnutím úplatku snažil dodatečně proběhnuvší řízení ovlivnit, zcela lichá. V reakci na úvahy soudu prvního stupně ohledně stavu FVE, které rozvinul v odůvodnění svého rozhodnutí, když shledal neprovoznost elektrárny v Českém Dubu s tím, že „odstranění skluzu za řadu týdnů během několika hodin, nadto v silném mraze, není reálné“, obžalovaný předkládá odvolacímu soudu zprávu společnosti ENA s.r.o. - Energetické analýzy, ze dne 25.3.2013, která poskytla odpovědi na otázky týkající se stavu FVE Český Dub v souvislosti s žádostí o vydání licence. Z uvedené zprávy vyplývá, že k datu 11.1.2011, kdy proběhla osobní prohlídka FVE zpracovatelem zprávy, Ing. Jakubesem, byla FVE plně způsobilá provozu, veškerá technologická zařízení byla na místě a pouze nebyl instalován elektroměr, sepnut úsekový odpojovač a na stavbě se nacházely drobné nedodělky jako nedokončený úklid staveniště, terénní úpravy – které však neměly vliv na způsobilost provozu FVE. Kontrola ze strany ČEZ Distribuce proběhla dne 31.12.2010 a protokol o ní stvrzuje závěr, že zařízení může být ode dne provedení kontroly provozováno paralelně s distribuční soustavou. Citovaná zpráva se také zabývá protokolem zpracovaným ERÚ, jehož závěry označuje jako poměrně nekonkrétní, nadto z nich nelze dovodit, že by se jednalo o nedostatky natolik závažné, že by vzhledem k nim FVE nebyla schopna provozu.

Obžalovaný je na základě shora uvedeného toho závěru, že výsledek zprávy nepodporuje tvrzení svědka Ing. [REDAKCE], z jehož výpovědi soud prvního stupně skutkové okolnosti prakticky bezvýtku čerpá a jeho tvrzení přejímá za svá zjištění a to i tehdy, pokud se s ostatními důkazy rozcházejí, přičemž v takových situacích tyto rozpory buď pomíjí, případně s výpovědí svědka [REDAKCE] kolidující důkazy záměrně bagatelizuje a v řadě případů je pro tento rozpor zásadně odmítá. Obžalovaný je přesvědčen, že takové hodnocení důkazů je v rozporu s § 2 odst. 6 trestního řádu.

Soud prvního stupně považoval za zásadní výpověď svědka Ing. [REDACTED], kterou označil za jasnou, podrobnou a logickou, shodnou i s několikaměsíčním odstupem od předchozí výpovědi ve všech podstatných bodech. Je bez pochybností, že výpověď svědka Ing. [REDACTED] je pro dané trestní řízení klíčová, odvolatel je však zároveň přesvědčen, že jako pravdivou, neměnnou, či dokonce podpořenou dalšími provedenými důkazy a proto i věrohodnou ji posoudit nelze. Odvolatel výpověď svědka rozebírá, poukazuje například na to, že svědek na jedné straně uvedl, že kontrola solární elektrárny v České Lípě byla pro něj velmi stresující, kdy za těchto okolností se jeví nepochopitelné, že by se za takto vyhocené situace, sám ptal zástupců Solar CELI a Solar CD, zda neznají někde v okolí dobrou restauraci a jím vyřčenou nabídku společného oběda nelze ostatně za daných okolností shledat slučitelnou s chováním státního úředníka. Odvolatel dále konstatuje výpověď svědka ve vztahu k tomu, jak měl na jím tvrzenou nabídku reagovat, neboť v průběhu přípravného řízení uvedl, že nebyl připraven a proto, aby se situaci vyhnul a získal trochu času, obžalovanému [REDACTED] řekl, že to nemůže rozhodnout sám a že se musí poradit s kolegou [REDACTED]. Takové vysvětlení přirozeně vzbuzuje pochybnosti, neboť nedává srozumitelnou odpověď, proč nabídku úplatku svědek neodmítl, zda tak učinil proto, aby si vyhradil čas na rozmyšlenou a zejména, jaké vůbec bylo pozadí rozhovoru, v němž měla nabídka úplatku zaznít a v neposlední řadě zda se spíše nejednalo o požadavek úplatku. Při hlavním líčení se svědek Ing. [REDACTED] od této výpovědi již poměrně zásadně odchýlil, neboť uvedl, že jeho odpověď na nabídku úplatku zněla tak, že „...odmítá takhle spolupracovat, že je to v rozporu s jeho svědomím, a že se o tom víc nechce bavit“. Obžalovaný dále v této souvislosti poukazuje na nahrávku hovoru na linku Transparency International, v níž volající, svědek Ing. [REDACTED], který nepochybně tlumočil právě ty informace, které mu předtím sdělil Ing. [REDACTED], na otázku, zda byla nabídka úplatku odmítnuta, uvedl „...abych to řekl úplně přesně, on to neodmítl teďka, on mi zavolal jako vedoucímu oddělení a chce to nějak řešit s tím, že je tam teď čas na rozmyšlenou, že si to jakoby rozmyšlí“. Odvolatel dále rozvádí výpověď svědka Ing. [REDACTED], zejména pokud svědek vyvrací tvrzení svědka Ing. [REDACTED], že by jej bezprostředně po obědě v Hodkovicích nad Mohelkou cestou do elektrárny Solar CD zpravil o nabídce úplatku, která měla zaznít z úst obžalovaného [REDACTED]. Obhájkyně odvolatele po vyhlášení odsuzujícího rozsudku kontaktovala svědka Ing. [REDACTED] a s žádostí, zda by byl ochoten ve věci poskytnout další informace, a to i v návaznosti na hodnocení jeho výpovědi v odůvodnění rozhodnutí nalézacího soudu. Odvolatel odkazuje na záznam /ve spise založeno za odvoláním/. Pochybnosti o motivu postupu svědka Ing. [REDACTED] a věrohodnosti jeho výpovědi vzbuzují i okolnosti, jimiž vysvětloval svůj postup ve vztahu k popisu stavu FVE Český Dub a Česká Lípa nadřízeným pracovníkům na ERÚ v souvislosti s řízením o vydání licence, když při výslechu na Nejvyšším státním zastupitelství dne 15.2.2012 uvedl, že skutečnosti, které sděloval telefonicky před Ing. [REDACTED] Ing. [REDACTED] i, tj. že obě elektrárny jsou v pořádku, byly zjevně nepravdivé a učinil tak na základě pokynu policie, což bylo policejním orgánem kategoricky popřeno. Odvolatel je tak přesvědčen, že z takto ostentativního počínání se nabízí ta varianta skutkového děje, kterou soudu předložila obhajoba, a to že to byl právě svědek Ing. [REDACTED], kdo využívaje vypjaté situace v důsledku změn při udělování licencí, dramaticky zveličoval dílčí technické nedostatky solární elektrárny, aby posléze naznačil, jakým způsobem by bylo možno postupovat, aby licence byla vydána, a to oproti poskytnutí částky 1.000.000,- Kč.

I když se soud prvního stupně zabýval spekulacemi o stupni dokončení solární elektrárny v České Lípě, resp. vzal za prokázané, že byla ve zcela nedostatečném technickém stavu, toto jeho skutkové zjištění koliduje mimo jiné i právě s výpovědí svědka ing. [REDACTED], kterou učinil ještě v přípravném řízení, neboť uvedl, že jím zaprotokolovaná závažná pochybení bylo možno odstranit během několika hodin a právě obava z toho, že tak bude učiněno a on bude nařčen z korupce, jej mohla vést k tomu, že se obrátil na orgány činné v trestním řízení.

Odvolatel je dále přesvědčen o tom, že v rozporu se závěry soudu prvního stupně, nebyly objasněny zásadní skutkové okolnosti rozhovoru mezi obžalovaným [REDACTED] a Ing. [REDACTED] dne 30.12.2010, kdy proti sobě stojí dvě protichůdná tvrzení spočívající v tom, zda byla vyslovena nabídka úplatku obžalovaným či poptávka úplatku svědkem. Obžalovaný rozvádí, že pokud se pak týká nahrávky pořízené svědkem [REDACTED], pak její obsah vyznívá shodně pro obě varianty, tj. že jde ze strany Ing. [REDACTED] o reakci na nabídku stejně jako se může jednat o reakci na poptávku. Obžalovaný poukazuje na to, že jak přitom judikoval Nejvyšší soud ČR v usnesení sp. zn. 7 Tdo 461/2002, za trestný čin je možné považovat pouze jednání obžalovaného do okamžiku, kdy začal jednat na základě instrukcí osoby řízené policií. Obžalovaný pak tvrdí, že do okamžiku, kdy do skutkového děje vstoupila Policie ČR, se žádného trestněprávně relevantního jednání nedopustil a je přesvědčen, že právě policie, tj. státní moc svým dalším postupem vytvořila podmínky pro spáchání trestného činu, vyvolala děj, do kterého byl pouze vtažen. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani prohlášení policejních orgánů o tom, že svědka [REDACTED] instruovaly v tom směru, aby nebyl aktivní a nesnažil se trestnou činnost vyvolat. Obžalovaný zmiňuje, že svědek Ing. [REDACTED] komunikoval dvěma telefony. Obžalovaný je dále přesvědčen, že se nelze v tomto směru opírat o prohlášení svědka Ing. [REDACTED], který při své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že policista [REDACTED] mu pouze říkal, aby v případě, že by byl telefonicky kontaktován Ing. [REDACTED], aby tomuto pouze sdělil, že trvá na dodržení džentlmenské dohody a vyptal se na místo schůzky a že byl výslovně upozorňován na to, aby v žádném případě Ing. [REDACTED] nevyprovokoval, nijak ho nepodněcoval, nevydíral a pouze trval na dodržení dohody. Z provedeného dokazování je však zřejmé, že svědek Ing. [REDACTED] opakovaně vyzýval k předání úplatku, naléhal na něj a upozorňoval na možnost negativního posouzení stavu FVE v případě, že mu nebude plněno, což lze jen těžko posoudit jinak, než-li jako vydírání. Z projevů Ing. [REDACTED] o je přitom zcela zřejmé, že se komunikaci s Ing. [REDACTED] vyhýbal, tématu předání úplatku se bránil a i přes svědkův nátlak se požadovanému jednání snažil vymanit. Z opatřených záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu vyplývá, že Ing. [REDACTED] Ing. [REDACTED] kontaktoval sám dne 31.12.2010, několikrát jej prozváněl dne 3.1. a totožně postupoval i v dalších dnech, dne 5.1.2011 Ing. [REDACTED] volal s tím, že se „chtěl domluvit,“ v pozdních večerních hodinách mu pak zasílá SMS zprávu „Ok, chapu, gentlemen agreement...zaridim se podle toho!“ Obžalovaný dále poukazuje na komunikaci ze dne 6.1.2011, ze dne 19.1.2011, 26.1.2011.

Obžalovaný zdůrazňuje obsah hovoru mezi Ing. [REDACTED] a Ing. [REDACTED] ze dne 27.1.2011, kdy Ing. [REDACTED] trval na uskutečnění schůzky na veřejném místě, mezi lidmi, tedy tak, aby v situaci, kterou by bylo možno svědecky doložit a nikoli někde v skrytu. Obžalovaný je tak přesvědčen, že výše uvedené je třeba uzavřít tak, že policejní orgány jako orgány státu naváděly jiného (byť nepřímým prostřednictvím svědka) ke spáchání trestné činnosti a posilovaly jeho vůli spáchat trestný čin, což je postup, který kritizoval Ústavní soud

ČR např. v nálezu sp. zn. II. ÚS 710/01, obžalovaný v dané souvislosti zdůrazňuje článek 39 Listiny základních práv a svobod, dále nálezy Ústavního soudu ze dne 22.6.2000, sp. zn. III. ÚS 579/99 a rozhodnutí ze dne 6.6.2006, sp. zn. III. ÚS 291/03. Obžalovaný dále cituje z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.7.2012, sp. zn. 5 Tdo 497/2012.

S odkazem na shora uvedené odvolatel uvádí, že do okamžiku, kdy vstoupil, ať již přímo či prostřednictvím Ing. [REDAKCE] do kontaktu se svědkem Ing. [REDAKCE], nebyl u něho dán úmysl spáchat stíhaný trestný čin, nikdy nezamýšlel jednat způsobem naplňujícím skutkovou podstatu zločinu podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku. Jednání obžalovaného bylo pouhou reakcí na chování svědka Ing. [REDAKCE], kdy v otázce prvotního impulsu k poskytnutí úplatku jde o situaci tvrzení proti tvrzení, kdy na jedné straně stojí jeho výpověď a na straně druhé tvrzení obžalovaného [REDAKCE] o tom, že Ing. [REDAKCE] navodil situaci, která jím byla vnímána jako naléhání na poskytnutí úplatku. Na tento sporný úsek skutkového děje, jehož průběh nebyl spolehlivě prokázán, pak již navazují aktivity policejního orgánu, respektive svědka Ing. [REDAKCE], který měl na jeho pokyn jednat a proto i zřejmé svědkovo vybočení ve vztahu k iniciaci trestné činnosti, je třeba přisuzovat státním orgánům, které se tak prostřednictvím uvedeného svědka na spáchání trestné činnosti bezprostředně podílely, čímž se dopustily porušení čl. 39 Listiny a čl. 7 odst. 1 Úmluvy. Za tohoto stavu se jeví úkony činěné policejním orgánem, zejména pak předstíraný převod, jako procesně nepoužitelné, neboť jsou pro zjevné porušení zásad „fair procesu“ stíženy vadou, kterou nelze dodatečně zhojit.

Soud prvního stupně se dále nezabýval ani otázkou příslušnosti Expozitivity Hradec Králové ÚOOZ a s jakou zákonnou oporou konal vyšetřování orgán, jehož předmětem je jinak obchodování s lidmi, zda se právě skutečnost, že s předmětnou trestnou činností neměli jeho pracovníci zkušenosti, nepromítl negativně do procesní bezchybnosti jimi prováděných úkonů a zejména zda místní příslušnost nebyla založena de facto na žádost Ing. [REDAKCE] e v návaznosti na jeho nadřízeným zprostředkovaný kontakt na kpt. [REDAKCE], vrchního komisaře ÚOOZ a zda již tato skutečnost nevyklučuje danou součást Policie ČR, resp. konkrétního policejního komisaře, právě pro pochybnosti o jeho nestrannosti.

Obžalovaný má zato, že příbuzenská vazba mezi vyšetřovatelem a svědkem Ing. [REDAKCE], který je osobou, na niž se měl Ing. [REDAKCE] z téměř bezprostředně (již v odpoledních hodinách dne 30.12.2010) obracet s prosbou o radu při dalším postupu, byť nejde o jeho nadřízeného ani blízkého kolegu a tato osoba dokonce jeho jménem volala na linku společnosti Transparency International a svědkem Ing. [REDAKCE] zamlčované a posléze bagatelizované kontakty na svědka Ing. [REDAKCE] (byť byl jediným spolupracovníkem, se kterým o tvrzené nabídce úplatku toho dne prokazatelně hovořil) i jeho bratra vedou k úvaze o podjatosti policejního orgánu.

Odvolatel dále namítá procesní pochybení a to nepoužitelnost výstupů odposlechu telefonních hovorů a záznamu uskutečněného telekomunikačního provozu prováděného v období od 16:00 hod dne 2.1.2011 do 16:00 hod dne 1.5.2011, na základě příkazu vydaného Okresním soudem v České Lípě dne 2.1.2011, pod sp. zn. 0 Nt 530/2011, neboť Okresní soud v České Lípě nebyl k jeho vydání místně příslušný, když citovaný příkaz se opíral o záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 31.12.2010 v němž místo spáchání prověřovaného trestného činu bylo vymezeno tak, že k němu mělo dojít „u restaurace poblíž obce Český

Dub“, a tedy k vydání takového příkazu by byl příslušný pouze Okresní soud v Liberci. Obžalovaný je toho závěru, že rozhodnutí vydal místně nepřislušný soud a tak bylo porušeno nejen ustanovení § 18 a § 24 trestního řádu, ale také právo na zákonného soudce garantované článkem 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, které představuje jednu ze základních záruk nezávislého a nestranného rozhodování soudního orgánu v právním státě.

Obžalovaný je přesvědčen, že o skutkovém stavu nadále přetrvávají důvodné pochybnosti, které zejména pramení z otázky pravdivosti a věrohodnosti výpovědi svědka Ing. [REDAKCE], neboť tato nebyla dosud přesvědčivě zodpovězena. S ohledem na shora uvedené je obžalovaný toho závěru, že je jako potřebné doplnit dokazování opětovným výsledkem svědka Ing. [REDAKCE] tak, aby byly objasněny rozpory v jeho předchozích výpovědích a dále je třeba vyslechnout pracovníky Policie ČR, kteří se podíleli na vyšetřování věci, zejména s ohledem na nutnost prověření způsobu, jakým bylo komunikováno s Ing. [REDAKCE] a jaké konkrétní instrukce mu byly poskytovány. Protože z důkazů provedených v hlavním líčení vyplynulo, že vedle procesně zachycených úkonů, které jsou součástí spisového materiálu, prováděl policejní orgán i úkony další, jejichž výstup nebyl obhajobě ani soudu k dispozici (výslech Ing. [REDAKCE] další výslechy Ing. [REDAKCE], záznamy o komunikaci s ním aj.), jeví se postup policejního orgánu netransparentním a za nezbytné tak obhajoba považuje provedení důkazu původním kmenovým policejním spisem ve věci vedeným.

Obžalovaný pro úplnost vznáší námitky ve vztahu k úvahám soudu prvního stupně k výroku o trestu, nelogičnost v nemožnosti dosáhnout účelu trestu jiným trestem, než trestem spojeným s přímým výkonem. Ve vztahu k výroku o ochranném opatření – zabrání věci, a to částky 1.000.000,- Kč, vyslovený s poukazem na skutečnost, že ohrožuje bezpečnost společnosti, je obžalovaný přesvědčen, že se kritériím uvedeným v ustanovení § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku vymyká, neboť neexistuje jediný důvod, proč by uvedené finanční prostředky měly bezpečnost lidí či majetku ohrožovat.

V závěru odvolání obžalovaný navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci napadený rozsudek přezkoumal, zrušil jej a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, kdy teprve po doplnění dokazování v naznačeném rozsahu a po zhodnocení důkazů způsobem souladným s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu bude moci meritorně rozhodnout, s tím, že je ponecháno na zvážení, zda není vhodné postupovat způsobem předvídaným v ustanovení § 262 trestního řádu a nařídít, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu, neboť dosavadní reakce soudu k uplatňování základního práva obviněného, tj. samotného práva na obhajobu, vede k pochybnostem o jeho nestrannosti.

Odvolání obžalovaného Ing. [REDAKCE] zdůvodněné Mgr. Janem Lžičem zní následovně:

Výše rubrikované trestní věci rozsudkem nalézací soud po provedených hlavních líčeních rozhodl tak, že uznal obžalovaného ing. [REDAKCE] vinným zločinem podplácení ve smyslu ustanovení § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákona spáchaného ve formě spolupachatelství dle ustanovení § 23 trestního zákona, za tento zločin jej odsoudil k trestu odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s dozorem.

Současně soud rozhodl o tom, že se dle ustanovení § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákona obžalovaným zabírá částka ve výši 1 milion Kč.

Lze mít zato, že nalézací soud nepostupoval v intencích základních zásad trestního řízení, tak jak jsou uvedeny v zejména v ustanoveních § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu, jakož i ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu, pomíjí řadu důkazů, popřípadě se s nimi způsobem konformním s ustanoveními trestního řádu nevypořádává, hodnocení důkazů je činěno v rozporu se zásadou pro jejich hodnocení, skutková zjištění soudu tak, jak se posléze promítají v enuciátu a odůvodnění rozsudku neodpovídají provedení dokazování v hlavním líčení, ba dokonce jsou s provedeným dokazováním v rozporu. Za naprosto nepřijatelné pak obhajoba považuje „přesouvání“ důkazního břemene na obžalované, kdy nalézací soud obhajobě obžalovaných „nepřikládá žádný význam, neboť každé tvrzení může získat relevanci jen pokud je podloženo důkazem.“ Obhajoba je „soudem hodnocena jako smyšlená, postrádající základní logiku. Založena je primárně na konstrukcích reagujících na důkazy v jejich neprospěch, nikoliv na vlastní verzi doložené důkazy.“ (str.27 rozsudku). Z výše uvedených důvodů obhajoba považuje napadený rozsudek za věcně nesprávný a též nepřezkoumatelný.

Pro obhajobou všech obžalovaných je klíčové zejména to, že dne 30. 12. 2010 nebyl žádný úplatek ing. [REDACTED] nabídnut ani slíben, kdy mimo výpovědi svědka [REDACTED] (příčemž výpovědi tohoto klíčového svědka jsou rozporuplné) není žádného jiného důkazu, jež by takovou skutečnost prokazoval; ba naopak jsou ve věci důkazy, jež jednoznačně svědčí ve prospěch obžalovaných. V této souvislosti nelze ztratit ze zřetele, že role obžalovaného ing. [REDACTED] a v inkriminovaném jednání, jež je předmětem tohoto řízení, prokazatelně počíná až dnem 31.12.2010 - kdy veškeré další jednání všech zúčastněných osob je pod "kontrolou" Policie ČR.

Při posuzování jednání obžalovaného ing. [REDACTED] (resp. všech obžalovaných) je přitom pečlivé zjištění skutkového děje tak, jak dne 30. 12. 2010 proběhl, rozhodující - nalézací soud však o událostech předmětného dne činí řadu skutkových závěrů, jež nemají oporu v provedeném dokazování, ba dokonce důkazy svědčící ve prospěch obžalovaného pomíjí, stejně tak jako pomíjí řadu zcela zásadních procesních pochybení, jež provázely řízení v předprocesním stadiu. V neposlední řadě obhajoba brojí proti procesním pochybením, k nimž došlo v rámci hlavních líčení - neprovedení řady důkazů, jež byly relevantní pro zjištění skutkového stavu věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti, stejně tak brojí proti neprocesně provedeným důkazům ve věci.

Obhajoba v závěru navrhuje, aby Krajský soud v Ústí nad Labem pobočka Liberec napadený rozsudek zrušil a ve věci sám rozhodl tak, že se obžalovaný ing. [REDACTED] obžaloby zprošťuje; popřípadě rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně, shledá-li, že jsou splněny podmínky ustanovení § 259 odst. 1) trestního řádu.

Odvolání obžalovaného [REDACTED] zdůvodněné JUDr. Ladislavem Dusilem zní následovně:

Obžalovaný rozsudek soudu prvního stupně napadá jak ve výroku o vině, tak ve výroku o trestu, jakož i ve výroku o zabránění částky 1.000.000,- Kč. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zák. spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zák., když za tento zločin byl obžalovaný odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání čtyř let. Současně podle §101 odst. 1 písm. c) tr. zák. byla obžalovaným zabráněna částka 1.000.000,- Kč. Obžalovaný je přesvědčen, že napadený rozsudek soudu prvního stupně je nesprávný. Nalézacímu soudu vytýká, že jeho skutková zjištění jsou nesprávná, když vzal za prokázané skutečnosti, které se z provedených důkazů jednoznačně nepodávaly a naopak, některé rozhodující skutečnosti pominul. Hodnocení důkazů soudem prvního stupně pak vybočuje zcela zjevně ze zákonných mezí a ani písemné vyhotovení rozsudku neodpovídá příslušným ustanovením trestního řádu.

Soud prvního stupně v obsáhle odůvodněném rozsudku v podstatě opakuje provedené důkazy, aniž však uvádí, které skutečnosti a závěry vzal z jednotlivých důkazů za prokázané a které nikoliv a proč. Postup soudu při hodnocení důkazů činí jeho skutkové závěry v podstatě nepřezkoumatelné, neboť z důvodů výše uvedených se dopouští tzv. souhrnných zjištění, tedy, co vyplynulo z dokazování jako takového, pomíjí však hodnocení důkazů jednotlivě a v jejich souhrnu tak, jak to má na mysl ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. Takový způsob hodnocení důkazů, jaký provádí soud I. stupně, je však nezákonný. Jsem názoru, že soud prvního stupně nadřazuje svá skutková zjištění zásadě zákonného procesu, což vede k jeho snaze docílit pravdu i za cenu porušení procesních předpisů. Podle ustálené judikatury se od odsuzujících rozhodnutí v trestních věcech vyžaduje lidsky dosažitelná jistota, že se skutek stal a že jej spáchal obžalovaný. Obžalovaný je přesvědčen o tom, že při řádném hodnocení důkazů takováto lidsky dosažitelná jistota o jeho vině dosažena býti nemohla a ani nebyla. Je přesvědčen o tom, že při řádném hodnocení důkazů nemohla býti vyvrácena jeho obhajoba směřující k tomu, že se žádného korupčního jednání nedopustil. V této souvislosti obžalovaný odkazuje na výpověď, která provedenými důkazy jednoznačně vyvrácena nebyla. Poukazuje na jeho postavení ve společnosti, kde měl na starost technickou stránku zakázek, byl řadovým zaměstnancem a už jenom tomuto postavení neodpovídá tvrzená nabídka úplatku při jednání, na kterém byli přítomni ředitel a jednatel společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. Soud založil svůj odsuzující rozsudek ve vztahu k osobě obžalovaného v podstatě na jediném usvědčujícím důkazu, kterým byla svědecká výpověď svědka Ing. [REDAKCE]. Zcela však pominul to, že v jeho výpovědi byla celá řada nelogičností a rozporů, které soud nehodnotí, nevyvozuje z nich odpovídající závěr, a které odmítl odstranit opětovným výslechem tohoto svědka. Nelogický je také závěr, že by měl obžalovaný tomuto svědkovi nabídnout úplatek v místě před restaurací Na Křižovatce v Hodkovicích nad Mohelkou, kam přijel v podstatě náhodně. Do té doby se svědkem [REDAKCE] neseťkal. Závěr soudu prvního stupně, že by mu měl obžalovaný postupně s ostatními spoluobžalovanými nabízet jako úplatek různě vysoké částky, tak nenachází oporu v provedeném dokazování, odporují postavení odvolatele ve společnosti a jeho možnostem. Z provedeného dokazování se také nepodává žádný podklad pro skutkový závěr soudu, že bych se měl obžalovaný sejit se spoluobžalovaným Ing. [REDAKCE] před tím, než měl učinit svědkovi [REDAKCE] nabídku úplatku či se se spoluobžalovaným na tom předem domlouvat. Spekulatívni je i závěr soudu o tom, že by odvolatel s Ing. [REDAKCE] jednal na popud jiné osoby. Jak výše uvedeno, na oběd do výše zmíněné restaurace přijel odvolatel neplánovaně poté, co přijal telefonický hovor s

informací, že zástupci ERU společně se zástupci investorů před kontrolou druhé elektrárny se stávají v této restauraci na oběd. Nelze při tom pominout skutečnost, že podnět k tomuto společnému obědu s investory dal právě svědek Ing. [REDAKCE]. Je naprosto nelogické, aby odvolatel jako ve společnosti nejnižší postavený jednal s neznámou osobou o nabídce úplatku. S ohledem na výše uvedené je odvolatel proto přesvědčen o tom, že napadený rozsudek nemůže v odvolacím řízení obstát. Výhrady má též k tomu, že se zabrání částky 1.000.000,- Kč, která měla být použita k úplatku, zabírá obžalovaným. Odvolatel je toho závěru, že výrok o zabrání se sice ukládá za splnění podmínek uvedených v § 101 tr. zák., ale vzhledem k tomu, že se nejedná o věc či majetkovou hodnotu, která by patřila obžalovaným, nelze ji ani obžalovaným uložit. S ohledem na obsáhlost napadeného rozsudku, jakož i s ohledem na lhůtu, kterou soud věnoval jeho přípravě a následnému písemnému vyhotovení a doručení, si obžalovaný vyhrazuje možnost dalšího či podrobnějšího rozvedení výhrad k napadenému rozsudku, když stručně shrnuje, že na základě řádně provedeného dokazování nebylo možné učinit jednoznačný závěr o jeho vině. Za takové situace při respektování zásady in dubio pro reo měl potom nalézací soud v jeho případě rozhodnout výrokem zprošťujícím.

V závěru odvolání navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem pobočka Liberec napadený rozsudek zrušil a obžaloby ho zprostil.

Odvolání **státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci** zní následovně:

Odvolání bylo podáno v neprospěch obžalovaných do výroku o trestu a ve prospěch obžalovaných do výroku o zabrání věci.

V písemně zdůvodněném odvolání je rozvedeno – za zločin podplácení dle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ tr. zákoníku /obžalovanými spácháno ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku/ byly obžalovaným uloženy tresty, a to obžalovaným Ing. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] v trvání čtyř let, obžalovanému [REDAKCE] v trvání tří let, s podmíněným, odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání čtyř let. Dle § 101 odst. 1 písm. c/ tr. zákoníku bylo rozhodnuto o zabrání částky ve výši 1.000.000,- Kč. Odvolatel s uloženými tresty nesouhlasí. Za zločin podplácení lze uložit trest odnětí svobody ve výměře jednoho roku do šesti let. Obžalovaný pak se snažil získat prospěch, který je 1000 vyšší, než je zákonem stanovená hranice § 332 odst. 2 tr. zákoníku. Obžalování v průběhu trestního řízení neprojevili žádnou lítost nad svým jednáním, naopak se snažili oznamovatele před soudem očernit jako iniciátora trestné činnosti. Obžalování se činu dopustili v ziskuchtivém úmyslu. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se uložení trestu, který je jen mírně nad polovinou zákonné trestní sazby, jeví jako nepřiměřeně mírné. Výše trestu se u tohoto typu trestné činnosti musí odvíjet od jiných parametrů – od okolnosti skutku, od výše úplatku a výše prospěchu. Nabízený úplatek ve výši dvou milionů korun a prospěch půl miliardy korun jsou parametry, které činí žalovaný skutek rozhodně výjimečným na celorepublikové úrovni a rovněž výše trestu by měla být výjimečná, aby postihla takovou společenskou nebezpečnost. To platí i v případě obžalovaného [REDAKCE], kdy není odůvodnitelné uložení podmíněného trestu odnětí svobody. I tento obžalovaný se na trestné činnosti podílel jako spolupachatel a jeho přispění bylo pro naplnění znaků trestného činu nezbytné. Obžalovaný sám zastupoval spol. SOLAR CELI a SOLAR CD a byl tedy obeznámen s veškerými

smluvními dokumenty a také věděl, jaký prospěch z jeho korupčního jednání plyne jak těmto společnostem, tak spol. LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. Jeho postavení v hierarchii pachatelů a míru jeho zapojení, jenž bylo sice iniciační, ale jednorázové, lze sice vyjádřit mírnějším trestem než u zbylých obžalovaných, ovšem trestem s přímým výkonem.

Odvolání je dále podáváno ve prospěch všech obžalovaných a to do výroku o zabránění věci. Soud prvního stupně vynesl výrok, že se obžalovaným zabírá částka 1,000.000,- Kč dle § 101 odst. 1 písm. c/ tr. zákoníku. Tato suma však byla vybrána z účtu z majetku společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. a byla zaúčtována jako poskytnutá půjčka. Nejedná se tedy o majetek obžalovaných a nemělo být rozhodnuto tak, že se peněžní částka zabírá jim, ale právě výše uvedené společnosti, neboť podmínky pro zabránění úplatku byly splněny, ovšem, dle § 101 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku. I když o všech hlavních líčeních byl vyrozumíván obžalovaný Ing. [REDAKCE], který je zároveň jednatelem společnosti, tak měla být o hlavním líčení vyrozuměna i tato společnost, neboť má postavení zúčastněné osoby. Odvolatel v závěru odvolání navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil dle § 258 odst. 1 písm. d/ tr. řádu ve výrociích o trestech a zabránění věci. Obžalovanému Ing. [REDAKCE] a obžalovanému Ing. [REDAKCE] uložil trest odnětí svobody ve výměře šesti let se zařazením do věznice s ostrahou, obžalovanému [REDAKCE] trest odnětí svobody v trvání pěti let, se zařazením do věznice s ostrahou. Dále dle § 101 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku rozhodnout o zabránění částky 1,000.000,- Kč náležející společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., IČ 28457102, která byla dne 27.1.2011 předána obžalovaným Ing. [REDAKCE] Ing. [REDAKCE] jako úplatek a která byla téhož dne Ing. [REDAKCE] vydána Policií ČR, případně dle § 259 odst. 1, odst. 5 písm. a/ tr. řádu věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu jednání a rozhodnutí.

Z podnětu včas podaných odvolání obžalovaných a z podnětu odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci krajský soud dle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, správnost postupu řízení, které vynesení rozsudku předcházelo a dospěl k tomuto závěru:

Soud prvního stupně v trestní věci obžalovaných učinil dokazování v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr.ř. V dané trestní věci soud prvního stupně konal řadu hlavních líčení. V rámci hlavních líčení byli vyslechnuti obžalovaní Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], [REDAKCE], dále svědci Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], [REDAKCE], Mgr. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], kpt. Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE] v [REDAKCE], kpt. Bc. [REDAKCE], [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], plk. Ing. [REDAKCE], plk. Mgr. [REDAKCE], znalec Ing. Jaromír Olšovský, soud prvního stupně v souladu s trestním řádem ve věci učinil důkazy listinné. Dle závěru krajského soudu bylo dokazování učiněno v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Provedené důkazy soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku rozvedl, zhodnotil, hodnocení důkazů dle závěru krajského soudu odpovídá ustanovení § 2 odst.6 tr. řádu.

Soud prvního stupně výpovědi obžalovaných velmi podrobně rozvedl na straně 27 a další odůvodnění rozsudku, vzhledem k podrobnému rozvedení těchto výpovědí ze strany soudu prvního stupně a vzhledem k tomu, že obhajoba obžalovaných je rovněž velmi podrobně konstatována v jejich odvoláních, tak krajský soud stručně uvádí:

Obžalovaný [REDAKCE] popřel, že by Ing. [REDAKCE] dne 30.12.2010 jakýkoliv úplatek nabízel. Obžalovaný do restaurace v Hodkovicích nad Mohelkou přijel pouze náhodně, když byl telefonicky informován o tom, že se tam ostatní staví na oběd. Zde došlo pouze k tomu, že svědka požádal o protokol z České Lípy, ten si obžalovaný přečetl, pak jeli do Českého Dubu. Byl to svědek Ing. [REDAKCE], který mu sdělil, že na základě toho protokolu, který byl sepsán v České Lípě, licenci nezískají, že by byla šance, že by to nebylo zadarmo. Tím byl obžalovaný šokován. Později ho svědek zase vyhledal, ptal se, zda o tom přemýšlel, dokonce se ho zeptal, na kolik si to hodnotí. Obžalovaný poté sdělil obžalovanému Ing. [REDAKCE], že ten [REDAKCE] po něm něco chce, že se baví o milionech, že on s tím nechce mít nic společného.

Obžalovaný Ing. [REDAKCE] ve výpovědi u hlavního líčení pouze připustil, že pod tlakem situace, kdy mu byl sdělováno telefonicky a to obžalovaným [REDAKCE], obžalovaným Ing. [REDAKCE], [REDAKCE], že jim ty licence nechtějí vydat, tak svědka Ing. [REDAKCE] požádal, aby zavolal Ing. [REDAKCE], který čeká na jeho telefon, že ty elektrárny, jak to vnímají, jsou dodělané. Obžalovaný dodával, že si je vědom toho, že udělal chybu, když Ing. [REDAKCE] poté nabídl milion plus milion, ale nevěřil tomu, že by k takovému předání mělo dojít. Ze strany obžalovaného to byla obrana, byla to hra. Obžalovaný si pak vyčítá to, že v určitou chvíli mu volal Ing. [REDAKCE], v té chvíli se s Ing. P. [REDAKCE] bavil o garanci /o garanci jako první začal hovořit svědek, obžalovaný mu uváděl, že garanci má v něm/, obžalovaného nenapadlo nic lepšího, než použít garanci kolegy [REDAKCE], kolega [REDAKCE] potvrdil, že 1+1 jsou dva miliony a podmínil to vydáním těch licencí. Poté Ing. [REDAKCE] z volal Ing. [REDAKCE] i. Když pak odjížděl, tak se dozvěděl, že na základě toho telefonátu byla udělena licence na Český Dub, ale nebyla udělena na Českou Lípou. Obžalovaný v další části výpovědi popsal komunikaci se svědkem Ing. [REDAKCE] až do data 27.1.2011, kdy došlo k předání peněz a k následnému zadržení obžalovaného.

Obžalovaný Ing. [REDAKCE] ve výpovědi u hlavního líčení popsal situaci ze dne 31.12.2010, obžalovaný byl ve své kanceláři, během dopoledne dostával kladné informace, že se daří jednotlivé licence dostávat. Pak dostal informaci, že licenci na Českou Lípou není možno vydat, obžalovaný byl informován o tom, že nadřízená Ing. [REDAKCE] licenci nevydala. Obžalovaný volal kolegovi [REDAKCE], ten mu řekl, že tam má pana [REDAKCE], dohadují se na udělení licence Dub a Lípou, dohodli se na jednom + jednom milionu, že to potřebuje potvrdit. Rozhovor byl o penězích, kdy mu Ing. [REDAKCE] říká, že každá ta licence bude stát jeden milion Kč, které dostane pan [REDAKCE]. S ohledem na situaci obžalovaný bez váhání potvrdil, že dohoda platí.

Obhajobu obžalovaných lze tak stručněji shrnout tak, že obžalovaný [REDAKCE] popíral, že by se žalovavého jednání dopustil, obžalovaný Ing. [REDAKCE] a obžalovaný Ing. [REDAKCE] byli k hovoru vyprovokováni svědkem Ing. [REDAKCE], který si o úplatek řekl, jednání bylo vyprovokováno prostřednictvím svědka policií.

I krajský soud dospěl k závěru, že obhajoba obžalovaných byla provedeným dokazováním vyvrácena. Odvolání obžalovaných byla velmi podrobně zdůvodněna, vzhledem k tomu, že odvolání obžalovaných jsou ve své podstatě obsahově shodná, krajský soud se k nim vyjadřuje souhrnně.

Obžalovaní shodně, jak již v řízení před soudem prvního stupně, v odvolání uplatnili námitku, a to procesní pochybení, potažmo nepoužitelnost výstupů odposlechu telefonních hovorů a záznamu uskutečněného telekomunikačního provozu prováděného v období od 16:00 hod dne 2.1.2011 do 16:00 hod dne 1.5.2011, na základě příkazu vydaného Okresním soudem v České Lípě dne 2.1.2011, pod sp. zn. 0 Nt 530/2011, neboť Okresní soud v České Lípě nebyl k jeho vydání místně příslušný, citovaný příkaz se opíral o záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 31.12.2010, v němž místo spáchání prověřovaného trestného činu bylo vymezeno tak, že k němu mělo dojít „u restaurace poblíž obce Český Dub“, a tedy k vydání takového příkazu by byl příslušný pouze Okresní soud v Liberci. K danému se pak vztahuje, respektive na ni navazuje námitka absence zákonného soudce /čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod/. K podstatě námitek, že v důsledku místně nepřislušného Okresního státního zastupitelství v České Lípě rozhodl o návrhu na vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu dne 2.1.2011 pod sp.zn. 0 Nt 530/2011 Okresní soud v České Lípě krajský soud uvádí: Krajský soud ve vztahu k této námitce odkazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 26.11.2012 sp. zn. I. ÚS 3556/12, z něhož cituje: Ústavní soud uvedl, že se obdobou námitkou - tedy námitkou místní nepřislušnosti obecného soudu k úkonům v trestním řízení přípravném kvůli místní nepřislušnosti státního zástupce podávajícího návrh k soudu, zabýval již opakovaně. V usnesení ze dne 23.10.2012 sp. zn. I. ÚS 3807/12, kdy dle námitky stěžovatelky nebyl vydán příkaz k domovní prohlídce jiných prostor a pozemků zákonným soudcem s ohledem na ustanovení § 26 tr. řádu, pak uvedl: Místní příslušnost soudu v přípravném řízení trestním je odvozena od místní příslušnosti státního zástupce, kopíruje tuto příslušnost, ke změně místní příslušnosti soudu v daném stádiu trestního řízení dochází pouze na základě změny místní příslušnosti státního zastupitelství. K otázce zákonného soudu či soudce pak uvedl, že je třeba poukázat na úplné znění § 26 odst. 2 tr. řádu, které uvádí, že soud u něhož státní zástupce podal návrh dle odstavce 1, se stává příslušným k provádění všech úkonů soudu po celé přípravné řízení, pokud nedojde k postoupení věci z důvodu příslušnosti jiného státního zástupce činného mimo obvod tohoto soudu /nález sp. zn. III. ÚS 240/97/. Na uvedeném stanovisku setrval Ústavní soud i v řadě svých dalších rozhodnutí. Z odůvodnění citovaného rozhodnutí je pak zřejmé, že smysl a účel takto koncipované úpravy místní příslušnosti soudu v přípravném řízení je dán nezbytností rychlosti a operativnosti rozhodování soudu, kdy případné postoupení věci jinému soudu a kolize mezi příslušností státního zastupitelství a příslušností soudu by mohla zmařit dosažení účelu trestního řízení.

Ve věci obžalovaných bylo nepochybně nutno rychle a operativně zajistit odposlech a záznam účastnických stanic telefonních čísel uvedených v návrhu státního zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě /č.l. 143 spisu/, když státní zástupkyně tohoto státního zastupitelství v souladu s ustanovením § 26 odst.1 tr. řádu příslušný návrh podala u Okresního soudu v České Lípě /shodně usnesení Ústavního soudu ze dne 17.9.2012 sp. zn. I. ÚS 2632/12/.

S odkazem na výše rozvedené krajský soud námitky obžalovaných ve vztahu k nepoužitelnosti výstupů odposlechu telefonních hovorů a záznamu uskutečněného provozu prováděných v období od 16:00 hod. dne 2.1.2011 do 16:00 hod. dne 1.5.2011, na základě příkazu vydaného Okresním soudem v České Lípě ze dne 2.1.2011 sp. zn. 0 Nt 530/2011, potažmo pak tvrzené porušení práva na zákonného soudce, považoval za nedůvodné.

Soud prvního stupně zcela důvodně za stěžejní důkaz ve věci obžalovaných považoval výpověď svědka Ing. [REDAKCE]. Soud prvního stupně výpověď svědka podrobně rozvedl na straně 6 a následující odůvodnění napadeného rozsudku, se závěry ve vztahu k hodnocení této svědecké výpovědi se krajský soud plně se soudem prvního stupně ztotožnil. Předně ve vztahu k námitkám obžalovaných krajský soud konstatuje, že pokud svědek při výpovědi u hlavního líčení používal své poznámky, tak v daném nelze žádné pochybení shledat. Dle ustanovení § 103 tr. řádu se ustanovení § 93 odst. 1 a § 95 tr. řádu o výslechu obviněného použije přiměřeně i na výpověď svědka. Dle § 93 odst.1 tr. řádu obviněnému může být dovoleno, aby dříve, než dá odpověď, nahlédl do písemných poznámek, jež musí vyslyšajícimu, požádá-li o to, předložit. Svědek použil zcela důvodně.

Již soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku konstatoval /strana 8 dole/, že Ing. [REDAKCE] byl v procesním postavení jako svědek vyslechnut v rámci řízení přípravného, poté pak u hlavního líčení, svědek vypovídal shodně, u hlavního líčení svoji výpověď z řízení přípravného k řadě doplňujících otázek rozvedl. Výpovědi svědka jak v řízení přípravném, tak u hlavního líčení, byly velmi podrobné, zejména u hlavního líčení byl svědek opakovaně na určité okolnosti dotazován. Všichni tři obžalovaní shodně namítají, že výpovědi svědka nebyly doslova shodné, poukazují na to, že určité okolnosti svědek uvedl ve výpovědích odlišně. Danou námitkou se již zabýval soud prvního stupně /a to v souvislosti s návrhem obhajoby na opětovný výslech svědka Ing. [REDAKCE] – odůvodnění napadeného rozsudku na straně 9 dole/. Krajský soud zdůrazňuje, že ve věci je hodnocena výpověď Ing. [REDAKCE] z procesního postavení svědka. Pokud obžalovaní namítají, že svědek v záznamu o podání vysvětlení ze dne 15.2.2012 na Nejvyšším státním zastupitelství /č.l. 1669 spisu/ uváděl skutečnosti jiné, je dané v rámci trestního řízení zcela nerozhodné. Obžalovaní namítají, že svědek Ing. [REDAKCE] používal dva mobilní telefony, k danému krajský soud poukazuje na výpověď svědka kpt. Bc. [REDAKCE] z hlavního líčení ze dne 18.10.2012 /č.l. 1619 spisu/, kdy svědek zdůraznil, že to bylo věcí svědka Ing. Pavla Peňáze, pokud s ním bylo prostřednictvím tohoto telefonu hovořeno, vždy byl instruován tak, aby obžalované k ničemu nevyprovokoval, pouze aby se dotázal, zda dohoda platí. Z výpovědi svědka je dále zřejmé, že Ing. [REDAKCE] policie kontaktovala zejména a převážně do zaměstnání na „pevnou linku“, zde však nebyl odposlech zřízen.

K dalším námitkám ve vztahu k výpovědi svědka Ing. [REDAKCE] krajský soud uvádí, že určité drobné rozpory mezi výpovědi svědka z řízení přípravného a výpovědi u hlavního líčení jsou zcela pochopitelné, stejně pak, když svědek na určité opakované dotazy v rámci hlavního líčení neodpověděl shodnými slovy. Nevěrohodnost svědka nelze rozhodně dovozovat z toho, že v rámci hlavního líčení například nepřesně uvedl, který z obžalovaných /zda obžalovaný Ing. [REDAKCE] nebo obžalovaný [REDAKCE] k/ byl přítomen na první kontrole fotovoltaické elektrárny /dále jenom FVE/ v České Lípě, když je k danému, potažmo pak i k dalším námitkám obžalovaných uvedených níže, třeba zdůraznit, že tuto nepřesnost

svědek uvedl v rámci jedné výpovědi. Na č.l. 36 protokolu o hlavním líčení ze dne 29.2.2012 k upřesňujícímu dotazu státního zástupce a po předložení foto svědek uvedl, že si to nyní uvědomil, na první kontrole byl přítomen obžalovaný Ing. [REDAKCE], obžalovaný [REDAKCE] se k nim přidal až u té restaurace /citace z výše uvedeného protokolu o hlavním líčení/. Za zcela nedůvodnou námitku krajský soud považuje, že se svědek Ing. [REDAKCE] dotazoval na restauraci, kde by se mohli naobědvat. Ze všech okolností je zřejmé, že se kontrola přesouvala z České Lípy do Českého Dubu, doba /časově/ pak plně odpovídala potřebě se najíst a dle závěru krajského soud je zcela nepodložené tvrzení /například obžalovaného Ing. [REDAKCE] odvolání dodatečně zdůvodněné prostřednictvím Mgr. Františka Klímy/, že tak svědek činil z jiných pohnutek.

I krajský soud považuje za nepodstatné, že svědek uváděl, že si již nepamatuje, zda se dovolal do podatelny ERU, neboť z výpovědi svědka jasně vyplynulo, jak se telefonicky kontaktoval se svědkem Ing. [REDAKCE] /výpověď svědka Ing. [REDAKCE] rozvedena níže, v návaznosti pak i výpověď svědka Ing. [REDAKCE] /, neboť věděl, že ten má kontakt na pana předsedu /protokol o hlavním líčení – výpověď svědka str. 30 nahore/.

K námitkám obžalovaných k úloze svědka Ing. [REDAKCE] v procesu kontroly, námitky zdůrazněné zejména v odvolání obžalovaného Ing. [REDAKCE] zdůvodněného obhájcem JUDr. Václavem Vlčkem, krajský soud uvádí: Svědek Ing. [REDAKCE] v rámci svědecké výpovědi opakovaně uváděl, jak proběhlo jednání s obžalovaným Ing. [REDAKCE] dne 31.12.2010. Z výpovědi svědka /č.l. 32 protokolu o hlavním líčení ze dne 29.2.2012/ bylo zjištěno, že mu tento obžalovaný řekl, že dostane jeden milion za každou elektrárnu Solar CD a Solar CELI, pokud dostanou licenci. Stvrzením toho mělo být, že on, tedy obžalovaný, zavolá svému nadřízenému, který to potvrdí, svědek měl zavolat na odbor licencí a říci, že mu byly předány doklady, které potvrzují, že elektrárny jsou v pořádku. To také následně učinili. Krajský soud dále poukazuje na další část výpovědi svědka /č.l. 38 protokolu o hlavním líčení/, kdy svědek vysvětloval /rovněž již opakovaně/, že neví, jak dále Ing. [REDAKCE] postupoval, pouze mu pak Ing. [REDAKCE] volal, že mu volal předseda /Ing. [REDAKCE] / že má jednu licenci vydat a jednu ne. K danému pak krajský soud dodává, že z výpovědi svědka Ing. [REDAKCE] /protokol o hlavním líčení ze dne 18.10.2012 č.l. 21/ je zřejmé, že svědek nevěděl nic o tom, že by policie žádala, aby vydání licencí pozastavili nebo nedávali vůbec, to se opravdu nepamatoval, na č.l. 22 uvedl, že si není jistý, zda mu pan [REDAKCE] k nebo někdo jiný volal. Krajský soud dále odkazuje na výpověď svědkyně Ing. [REDAKCE] /č.l. 11 protokol o hlavním líčení ze dne 22.8.2012/, svědkyně působila jako specialista na odboru licencí ERU, která udělení licence dne 31.12.2010 podepisovala, kdy uvedla, že si nevzpomíná na to, že by jí byl dán pokyn, zda bude licence udělena nebo ne.

K námitkám obžalovaných ohledně toho, že svědek Ing. [REDAKCE] záměrně zdržoval zaslání protokolů o ohledání z místa, když pak následně byla jedna licence udělena, krajský soud jenom pro úplnost odkazuje na korespondenci ve spise založenou na č.l. 1104, dle které [REDAKCE] dne 31.12.2010 již v 8:30 hod. zasílá Ing. [REDAKCE] v mailové příloze protokoly o kontrole Solar CD / FVE Český Dub / a Solar CELI / FVE Česká Lípa /, součástí zprávy je i sdělení společnosti Solar CELI o odstranění nedostatků. Je tedy zjevné, že sami obžalovaní prostřednictvím [REDAKCE] vyvíjeli činnost, aktivity k udělení licence,

doklady, které měly potvrzovat odstranění nedostatků, jak je uvedeno výše, sami zasílají, aniž by odstranění bylo ověřeno, již v 8:30 hod. ráno.

Již soud prvního stupně konstatoval, že výpověď svědka Ing. [REDACTED] není osamocená. V této souvislosti soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku poukázal na výpověď svědka Ing. [REDACTED]. Soud prvního stupně zdůvodnil, proč vycházel z výpovědi citovaného svědka z řízení přípravného, neboť svědek u hlavního líčení uváděl řadu skutečností odlišně než ve výpovědi právě z přípravného řízení. Pokud byla tato výpověď svědkovi dle § 211 odst. 3 písm. a/ tr. řádu přečtena, svědek odlišnou výpověď z hlavního líčení nedokázal logicky vysvětlit. Z výpovědi svědka z řízení přípravného bylo potvrzeno to, že mu svědek Ing. [REDACTED] uváděl, že jim byl nabídnut úplatek, výpovědi svědka bylo potvrzeno i to, že svědek Ing. [REDACTED] z vozidla někomu volal, vypadalo to, že se na někoho obrací, že si neví rady. Již soud prvního stupně dále rozvedl výpověď svědka Ing. [REDACTED], jehož výpovědi bylo potvrzeno to, že mu Ing. [REDACTED] dne 30.12.2010 po obědě telefonoval, že jemu nebo Ing. [REDACTED] i byl nabídnut úplatek, výpovědi svědka bylo potvrzeno i to, že mu Ing. [REDACTED] uváděl, že Ing. [REDACTED] nechce volat policii, že s ní nemá dobré zkušenosti. Na žádosti Ing. [REDACTED] svědek telefonicky zkontaktoval Ing. [REDACTED], výpovědi daného svědka /výpověď z hlavního líčení dne 18.10.2012 č.l. 1628 spisu/ bylo potvrzeno, i když si svědek údajně nepamatoval, komu byl úplatek nabízen, že Ing. [REDACTED] sdělil, aby tato osoba dotyčný údaj poznamenala do protokolu. Až následujícího dne se Ing. [REDACTED] dozvěděl, že se dané týkalo Ing. [REDACTED] /byl o tom informován policií/. K výše rozvedenému krajský soud navíc dodává i výpověď svědka Ing. [REDACTED] /výpověď z hlavního líčení dne 27.6.2012/, když svědek jasně uvedl, že si pamatuje na telefonát ze dne 30.12.2010, Ing. [REDACTED] telefonoval jim do auta /bylo zapojeno handsfree, tak to bylo slyšet/, že mu byl nabídnut úplatek, co má dělat, následně Ing. [REDACTED] volal Ing. [REDACTED], oznámil mu, že byl nabídnut úplatek, Ing. [REDACTED] - poznamenat do protokolu. V neposlední řadě je třeba rovněž uvést výpověď svědka [REDACTED], svědek v té době pracoval u společnosti Transparency International na tzv. protikorupční lince. Dne 30.12.2010 přijal okolo 14:00 hovor, volal muž, že je inspektorem energetického úřadu, že jeho kolegovi, který objíždí fotovoltaity, byl nabídnut úplatek. Hovor byl nahrán na CD, v rámci hlavního líčení byl přehrán /CD založeno na č.l. 1547 spisu/.

Obhájkyň obžalovaného Ing. [REDACTED] k odvolání obžalovaného doložila zápis z osobního setkání se svědkem Ing. [REDACTED], zápis na č.l. 1775. Dle závěru krajského soudu ani tento zápis na hodnocení výpovědi svědka Ing. [REDACTED] ničeho nemění, soud prvního stupně zcela správně hodnotil výpověď svědka tak, jak ji učinil v rámci řízení přípravného a poté u hlavního líčení.

K výše uvedenému krajský soud dodává, jak je ostatně již rozvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku, že daný sled událostí, podložených výše uvedenými důkazy zcela vylučuje obhajobu obžalovaných, že si sám svědek Ing. [REDACTED] o úplatek řekl. Bylo by naprosto nelogické, aby svědek vzápětí poté činil kroky k tomu, jak si má počínat, jak a kde má nabídnutý úplatek oznámit, skutečnost, že se svědek, když se nemohl telefonicky zkontaktovat se svým nadřízeným, obrátil na svého spolupracovníka /Ing. [REDACTED]

██████████/, svědčí o tom, že si byl vědom závažnosti situace a také chtěl tuto záležitost řádným postupem řešit.

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně rozvedl výpovědi dalších svědků, pracovníků ERU, Ing. ██████████, ██████████, Ing. ██████████, Ing. ██████████. Z výpovědí svědků bylo v podstatě zjištěno, jaký byl proces udělování licencí, z výpovědí svědka Ing. ██████████ je pak zřejmé, že si na kontroly elektráren v Českém Dubu a v České Lípě podrobně nepamatoval, závěr pak byl takový, že na elektrárnu v Českém Dubu licence vydána byla, na Českou Lípou nikoliv, svědek v této souvislosti zmiňoval telefonický rozhovor s Ing. ██████████, když sám dovozoval, že Ing. ██████████ hovořil i s Ing. ██████████ /zápis na č.l. 1108/. O nabídnutém úplatku se pak dozvěděl až z tisku. Pokud jde o výpovědi svědků Ing. ██████████ je uvedena výše. Výpověď Ing. ██████████ byla pouze obecná.

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku na straně 23 a následující rozvádí výpovědi svědků – policistů z Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu – expozitura Hradec Králové. K okolnosti, že svědek Ing. ██████████ byl na jednání v Kralovicích u Rakovníka vybaven odposlouchávacím zařízením krajský soud uvádí: Ustanovení hlavy 9. trestního řádu upravuje postup před zahájením trestního stíhání, v posuzované věci se jedná konkrétně o ustanovení § 158d tr. řádu - sledování osob a věcí. Ve věci posuzované je bez pochybností, že dne 31.12.2010 bylo dostatečně odůvodněno podezření, že je páchán nebo byl spáchán úmyslný trestný čin /úřední záznamy ve spise založené na č.l. 3 a 4, svazek I./.

Rozhodnutím státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě ze dne 2.1.2011 /č.l. 226 spisu/ bylo dodatečně povoleno sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 5 tr. řádu, a to od 31.12.2010 od 12:05 hod. do 30.6.2011 do 12:00 hod. Návrh byl PČR České republiky, Útvarem pro odhalování organizovaného zločinu, exp. Hradec Králové podán dne 1.1.2011 a byl zdůvodněn sledováním utajovaným způsobem, pořízením zvukových nebo obrazových záznamů, použitím operativně pátracího prostředku. Nebyl sledován jiný zájem, než získání skutečností důležitých pro trestní řízení. Je však třeba přisvědčit námitce, že návrh byl podán na použití do budoucna /č.l. 225 spisu/. Soud prvního stupně v rámci hlavního líčení nahrávku z odposlouchávacího zařízení přehrál /č.l. 48 protokolu o hlavním líčení ze dne 29.2.2012/, k danému se svědek Ing. ██████████ i obžalovaní vyjadřovali. Na č.l. 228 spisu je založen úřední záznam, jehož obsahem je přepis rozhovoru mezi obžalovaným Ing. ██████████ a svědkem Ing. ██████████ ze dne 31.12.2010 /zpracováno kpt. Ing. ██████████ a plk. Ing. ██████████/. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku konstatuje, že nahrávka z tzv. klíčenky je velmi nekvalitní, nato se zachovala pouze část. I když obsahu této nahrávky, který byl zachycen do úředního záznamu, byli oba zpracovatelé, a to kpt. Ing. ██████████ a plk. Ing. ██████████ vyslechnuti, tak je třeba zdůraznit, že soud prvního stupně žádné zjištění z výše uvedeného nečinil, což krajský soud považuje za zásadní.

Z výpovědi svědka kpt. Bc. ██████████ bylo zjištěno, že jeho první kontakt s Ing. ██████████ se uskutečnil dne 30.12.2010, a to prostřednictvím Ing. ██████████, který mu ve stručnosti sdělil, že mají problémy s firmou, která panu ██████████ nabídla úplatek,

poté již svědek komunikoval pouze se svědkem Ing. [REDACTED]. Svědek věc oznámil svému nadřízenému plk. Mgr. [REDACTED]. Dále svědek popisoval události z data 31.12.2010, kdy byl vyslán s dalším policistou Ing. [REDACTED] do Prahy, k zajištění bezpečnosti svědka [REDACTED]e, zároveň také bylo zajištěno nahrávací zařízení z Policejního prezidia. Svědek Ing. [REDACTED] byl tímto nahrávacím zařízením vybaven, k tomu mu bylo řečeno, že je to z důvodu bezpečnosti a zároveň byl také instruován tak, že má nechat věci plynout, nemá provokovat, o úplatek si nemá říkat. Popsal, kde na svědka poté čekali, nahrávací zařízení bylo přehráno, z obsahu bylo zjevné, že se jedná o úplatek. Z výpovědi svědka bylo také zjištěno, že když s Ing. [REDACTED] hovořili dne 31.12. ráno, tak jim svědek uváděl, že den předtím ho jako první oslovil [REDACTED] před nějakou restaurací, kde byli na společném obědě, že by bylo dobré, aby byla licence vydána, [REDACTED] svědkovi nabízel nejprve 500.000,- Kč a poté 800.000,-Kč, když to svědek odmítl z morálních důvodů. Pokud jde o další děj, svědek odkazoval na odposlechy. Svědek v rámci výpovědi u hlavního líčení zodpověděl řadu dotazů, opakovaně uváděl, že Ing. [REDACTED]i bylo řečeno, že nemá nikoho vybízet, první týden v lednu měl čekat, zda bude naplněna „džentlmenská dohoda“, nebylo mu řečeno, aby obžalovaným volal. Svědek se také jasně vyjádřil k tomu, že až z nahrávacího zařízení bylo zjištěno, že na pokyn obžalovaného Ing. [REDACTED] svědek Ing. [REDACTED] volal do Jihlavy, že jedna z těch elektráren je v pořádku. Výpověď svědka byla v souladu s výpovědí svědků plk. Mgr. [REDACTED], kpt. Ing. [REDACTED]a a plk. Ing. [REDACTED] a s důkazy listinnými, které se k výpovědím svědků vztahovaly /č.l. 220 a následující spisu, jak je již výše uvedeno/.

Krajský soud pro úplnost uvádí, že nebylo zjištěno ničeho, co by nasvědčovalo tomu, že policejní orgány jakkoliv ovlivňovaly činnost ERU při udělení další licence. Z přípisu ve spise založeném na č.l. 1599 je zřejmé, že přípis byl reakcí na dopis Solar CELI s.r.o z data 12.1.2011. Z výpovědi Ing. [REDACTED] krajský soud konstatuje, že svědek výslovně uvedl, že policie byla informována, jak chce úřad postupovat, úřad postupoval tak, aby to bylo v souladu se správním řádem.

Základní námitka obžalovaných, že jejich jednání bylo vyvoláno na základě nezákonné a nepřípustné provokaci /činěné prostřednictvím svědka Ing. [REDACTED] / dle závěru krajského soudu, nemůže obstát. Soud prvního stupně se s touto námitkou obžalovaných v odůvodnění napadeného rozsudku vypořádal jednak na straně 21, a to v souvislosti s hodnocením institutu předstíraného převodu, krajský soud pak pro úplnost dodává, že k tomuto institutu zaujal poněkud jiné stanovisko, jak je rozvedeno níže, jednak pak na straně 32 odůvodnění v rámci úvah o právní kvalifikaci jednání obžalovaných. K závěrům soudu prvního stupně krajský soud předně cituje z usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27. června 2012 sp. zn. 5 Tdo 497/2012: V obecné rovině nelze připustit, aby policejní orgán vyvíjel vůči komukoliv přímé aktivity s cílem, aby spáchal trestný čin. V rámci posuzování otázky, zda v konkrétním případě šlo o policejní provokaci či nikoliv, respektive, zda to byl policejní orgán, kdo vyvolal spáchání trestného činu, je rozhodující zjištění existence úmyslu pachatele spáchat trestný čin, který zde musel být již od počátku. Přitom musí být zjištěno, co vedlo osobu, která se dopustila trestného činu, k jeho spáchání, jestli se k tomu rozhodla sama či společně s dalšími spolupachateli nebo zda k jejímu rozhodnutí přispěla skrytá aktivita policie, popř., zda ve chvíli, kdy se s takovou osobou dostal do kontaktu policista, již měla záměr dopustit se určitého konkrétního jednání naplňujícího znaky

některého trestného činu /další se pak týká předstíraného převodu/. Soud prvního stupně v této souvislosti vyjma výše citovaného usnesení Nejvyššího soudu ČR odkazuje ještě na nálezný Ústavního soudu ze dne 22.6.2000 sp. zn. III ÚS 597/99.

Již výše krajský soud rozvedl, že skutková zjištění soudu prvního stupně považuje za zcela správná a s odkazem na tato skutková zjištění je nutno zdůraznit časovou posloupnost jednání obžalovaných.

Soud prvního stupně v rámci skutkových zjištění popsal, že Ing. [REDAKCE], specialista oddělení regulace cen ERU, byl pověřen kontrolou obou předmětných fotovoltaických elektráren v České Lípě a v Českém Dubu. Kontrola spočívala v ohledání obou elektráren, jako první bylo provedeno ohledání fotovoltaické elektrárny v České Lípě. Vzhledem ke stavu nebyly shledány podmínky pro vydání licence. Obžalovaní pak postupovali tak, že nejprve obžalovaný [REDAKCE] v době kolem 12,00 hod. před restaurací Na Křižovatce v Hodkovicích nad Mohelkou nabídl svědku Ing. [REDAKCE] postupně částky 500.000,- Kč, pak 800.000,- Kč a nakonec 1,000.000,- Kč, tyto peníze měl dostat svědek a Ing. [REDAKCE], který u nabídky přítomen nebyl. Poté obžalovaný Ing. J. [REDAKCE] [REDAKCE] nedaleko Českého Dubu v prostorách výroby elektřiny Solar CD s.r.o. dne 30.12.2010 v době od 14,00 hod. do 14,30 hod. postupně zvyšoval nabídky finanční hotovosti až do výše 5,000.000,- Kč. Dále obžalovaný Ing. [REDAKCE] dne 31.12.2010 v době od 12:05 hod. do 12:35 hod. v Kralovicích u Rakovníka za každou udělenou licenci nabídl svědkovi částku ve výši 1,000.000,- Kč. Obžalovaný Ing. [REDAKCE] pak následně v podstatě ve shodné době při telefonickém hovoru s obžalovaným Ing. [REDAKCE], hovoru byl přítomen svědek, tomuto potvrdil nabídku 1,000.000,- Kč za každou udělenou licenci. Obžalovaný nabídku stvrdil z pozice nadřízeného obžalovanému Ing. [REDAKCE] a zároveň z pozice jednatele společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o.

Z výše uvedeného je zjištěno zásadní a podstatné pro posouzení jednání obžalovaných /soud prvního stupně dané rozvádí na straně 22 odůvodnění napadeného rozsudku/, a to, že úmysl obžalovaných trestný čin spáchat již existoval před vstupem police do věci /krajský soud pak opětovně zdůrazňuje, že se jednalo o pouhý vstup policie do věci/. I krajský soud je toho závěru, že obžalovaní jednali jako spolupachatelé ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku. I vzhledem k postavení obžalovaných ve společnosti je zcela zřejmé, že pokud obžalovaný [REDAKCE] jako první již dne 30.12.2010 Ing. [REDAKCE] úplatek nabídl, tak dané muselo být učiněno s vědomím dvou dalších obžalovaných /po dohodě všech tří obžalovaných/. Jak rozvedl soud prvního stupně, cílem jednání obžalovaných vůči Ing. [REDAKCE] bylo od samého počátku získání licence platné pro rok 2010, nutné k získání nároku na přiznání podpory vzniklé v roce 2010 /dle zákona č. 180/2005 Sb. a dle bodu 1.15 Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 5/2009/. Obžalovaní Ing. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] k první nabídce ze strany obžalovaného [REDAKCE] navazovali, obžalovaný Ing. [REDAKCE] dne 30.12.2010, oba obžalovaní pak dne 31.12.2010. Úmysl spáchat trestný čin, tedy podplatit svědka Ing. [REDAKCE], u obžalovaných již v té době existoval, policejní orgány nikoho ke spáchání trestného činu nenaváděly, policejní orgány měly pouze poznatky o tom, že se obžalovaní trestné činnosti dopouštějí.

Shora popsaným jednáním byl trestný čin obžalovaných dokonán, neboť trestný čin podplácení dle § 332 odst. 1 tr.zákoníku /§ 332 odst. 1, odst 2 písm. a/, b/ tr. zákoníku/ je dokonán nejen poskytnutím úplatku, ale též jeho nabídkou nebo slibem /v posledních dvou případech se nevyžaduje, aby podplácená osoba úplatek přijala/.

Dle závěru krajského soudu, následně zjištěný děj byl pak již jenom potvrzením dokončení činu, konkrétně tím, že svědku Ing. [REDAKCE] byl skutečně úplatek předán.

Obžalovaní shodně v odvolání namítali, že stav obou elektráren byl takový, že nic nebránilo jejich uvedení do provozu, potažmo pak z toho dovozovali, že si svědek Ing. [REDAKCE] nepravdivými okolnostmi vytvářel situaci, na základě které si sám o úplatek řekl. Soud prvního stupně si pro účely hlavního líčení vyžádal od Krajského soudu v Brně správní spisy a to jednak sp. zn. 13863/2010-ERU /týkající se žadatele Solar CD s.r.o. a sp. zn. 13879/2010-ERU/ týkající se žadatele SOLAR CELI s.r.o. Obsah těchto správních spisů je rozveden v odůvodnění napadeného rozsudku na straně 15 a 16. Krajský soud pro účely veřejného zasedání /k prvně nařízenému na den 2.10.2013/ si rovněž spisy zapůjčil, po nehlédnutí byly spisy vráceny zpět. Z obsahu spisu ničeho dalšího, než uvádí soud prvního stupně, zjištěno nebylo. Dané krajský soud uvádí pouze na okraj. Za podstatné pak krajský soud považuje Odborné vyjádření Státního úřadu inspekce práce ve spise založené na č.l. 872 – 873, odborné vyjádření ve věci posouzení revizních zpráv pana [REDAKCE] [REDAKCE] na elektrické zařízení fotovoltaických elektráren Česká Lípa a Česká Dub. Z úvodní části je zřejmé, že posouzení bylo mimo jiné provedeno i na základě protokolu ERU č.j. 13879/2010, č.j. 13863/2010, fotodokumentace označené P 1010305 až P 1010349 a P 1010350 až 1010390, tedy dokumentů pořízených při ohledání na místě dne 30.12.2010 svědky Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], v trestním spise založen na č.l. 637 a následující, foto na č.l. 723, protokoly o zajištění důkazů ohledáním věci. Závěr odborného vyjádření zní, tak že elektrická instalace nebyla dokončena, stav neodpovídá revizním zprávám, pod bodem 7/ - nebylo možno provést odpovědné posouzení bezpečnosti stavu el. zařízení. Krajský soud v daném zdůrazňuje z výpovědi svědka Ing. [REDAKCE], č.l. 35 protokolu o hlavním líčení, že jediným dokumentem, který měl dosvědčovat technickou způsobilost – byla revizní zpráva, kterou musel dodat žadatel o udělení licence. Neví, kdo ji v předmětném případě zpracoval, byl to technik najatý majitelem elektrárny /krajský soud pro úplnost dodává, že v daném případě se jednalo o revizní zprávy [REDAKCE] .

Obžalovaní v souvislosti s tím vznesli námitky k odborné způsobilosti svědka Ing. [REDAKCE]. K této námitce krajský soud poukazuje na pracovní hodnocení Ing. [REDAKCE] ve spise založené ne č.l. 1311, ve kterém je vyjma dalšího uvedeno, že svědek nad rámec své pracovní činnosti se v případě fotovoltaických elektráren účastnil jednání ohledně nastavení tzv. technicko – ekonomických parametrů těchto zdrojů, kde získal zkušenosti o provozu těchto obnovitelných zdrojů energie od externích odborníků. Byl tak dobře připraven na kontroly fotovoltaických elektráren, které spolu s dalšími kolegy vykonal v roce 2010. Ke konci roku 2010 vedl samostatně vyšší stupeň těchto kontrol ve formě tzv. ohledání na místě ve smyslu ustanovení § 54 odst. 1 správního řádu, kdy ERU prováděl ohledání energetických zařízení pro účely ověření splnění podmínek a předpokladů před rozhodnutím ve věci vydání licence na výrobu elektřiny. Ke stavu předmětných elektráren se pak svědek velmi podrobně

vyjadřoval v rámci řízení přípravného /č.l. 554 spisu/, včetně závěru, že nebyly schopny provozu /v rámci hlavního líčení popsáno na č.l. 35 a následující/.

Ve věci obžalovaných byly povoleny odposlechy ve smyslu ustanovení § 88 odst.1 tr. řádu. K zákonnosti odposlechů telefonních hovorů a záznamu uskutečněného telekomunikačního provozu prováděného v období od 16:00 hod dne 2.1.2011 do 16:00 hod dne 1.5.2011, na základě příkazu vydaného Okresním soudem v České Lípě dne 2.1.2011, pod sp. zn. 0 Nt 530/2011, se krajský soud již vyjádřil výše. Soud prvního stupně v rámci hlavního líčení odposlechy přebral, postupoval tak v souladu s ustanovením § 88 odst. 6 tr. řádu, dle kterého má-li být záznam telekomunikačního provozu užit jako důkaz, tak je z daného zřejmé, že za důkaz je považován samotný záznam telekomunikačního provozu, nikoli jeho přepis, byť doslovný. V procesním provedení tohoto důkazu krajský soud žádné pochybení nezjistil. Soud prvního stupně pak na straně 17 a dalších odůvodnění rozsudku rozvedl, že odposlechy byly povoleny pro telefonní čísla všech tří obžalovaných, soud prvního stupně správně zdůraznil, že z rozhovorů vedených mezi obžalovanými navzájem a jejich obchodními partnery vyplynulo, že ani jedna z elektráren nebyla dostavěna, krajský soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku a pro úplnost poukazuje na rozhovor obžalovaného Ing. [REDACTED] z data 7.1. 2011 /z č.l. 153 je zřejmé, že obžalovaný Ing. [REDACTED] byl v předmětných odposleších uveden pod označením ERU 00/, kdy obžalovaný nedokončenost obou elektráren jasně ztvrzoval vyjádřením, do jakého měsíce by mohly být dohotoveny /Lípu vidí do konce ledna, Dub do konce února/.

K okolnostem přípravy a předání úplatku soud prvního stupně uvádí hovory mezi obžalovanými navzájem, hovory s Ing. [REDACTED], dále s právním zástupcem společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. Mgr. [REDACTED] a účetní společnosti [REDACTED]. Krajský soud již výše uvedl, že k závěru soudu prvního stupně, že k předání částky ve výši 1,000.000,-Kč došlo na základě institutu předstíraného převodu, zaujal jiné stanovisko. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.2.2013 sp. zn. 4 Tdo 27/2013 z něhož cituje: II. Předstíraný převod dle § 158c odst. 1 tr. řádu je oprávněn využívat pouze policejní orgán. Z toho důvodu není takovým operativně pátracím prostředkem pouze sledování schůzky mezi pachatelem a další osobou, která má pod dohledem policejního orgánu provést konkrétní úkon, jímž se má odhalit trestná činnost. Z odůvodnění citovaného rozhodnutí: Klíčovou schůzku mezi obžalovaným a svědkem nelze zařadit mezi režim předstíraného převodu dle § 158c tr. řádu, neboť předstíraný převod je řazen mezi operativně pátrací prostředky, které je ve smyslu ustanovení § 158b odst.1 tr. řádu oprávněn používat pouze policejní orgán.

V dané věci byla situace shodná, schůzka dne 27.1.2011 mezi obžalovaným Ing. [REDACTED] a svědkem Ing. [REDACTED], kdy došlo k předání peněz, proběhla pod dohledem policie. K námitkám obžalovaného Ing. [REDACTED], které jsou zdůrazněny zejména v odvolání zdůvodněném Mgr. Františkem Klímou, v odvolání krajskému soudu došlému dne 22.2.2014, krajský soud zdůrazňuje, že z provedeného dokazování je zřejmé, že předání úplatku bylo předem připravováno, nebylo prokázáno, že by obžalovaný neměl v úmyslu úplatek předat a že tak činil na základě podněcování svědka Ing. [REDACTED]e, jeho jednání z 27.1.2011. O daném svědčí zejména výpověď svědka Mgr. [REDACTED], rozhovory mezi obžalovanými, konkrétně mezi obžalovanými Ing. [REDACTED] a [REDACTED] a

obžalovaným Ing. [REDAKCE] z data 26.1.2011. Účelem bylo připravit doklady, smlouvy o půjčce, které by potvrzovaly předání částky 1,000.000,- Kč, připravit vybrání peněz a zajisti jejich přepravu do Prahy, a následná komunikace obžalovaných z data 26.1.2010 večer a ze dne 27.1.2010. I v dané věci policie o sjednané schůzce věděla, v době jejího konání se příslušníci policie nacházeli poblíže, aby mohli provést zadržení osoby předávající úplatek, avšak z této skutečnosti nelze dovozovat, že by schůzka měla charakter předstíraného převodu ve smyslu ustanovení § 158c tr. řádu. Na druhé straně nemůže být pochyb o tom, že Ing. [REDAKCE] neměl v úmyslu úplatek přijmout /oznámení věci policii již dne 30.12.2010/. K danému pak krajský soud dodává, že z provedeného dokazování, z výpovědi svědka Ing. [REDAKCE] je zřejmé, že se svědek s obžalovaným nejprve setkali v kavárně v Obchodním centru Černý Most, tedy na veřejném místě, zde došlo k podepsání listin, k následnému předání peněz pak v osobním vozidle.

Již výše krajský soud konstatoval, že dokazování bylo soudem prvního stupně provedeno v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu, tedy způsobem úplným. Ani krajský soud nezjistil důvod k doplnění dokazování opětovným výslechem svědka Ing. [REDAKCE] svědek byl zejména v rámci hlavního líčení vyslechnut velmi podrobně, svědek zodpověděl všechny upřesňující dotazy, výpověď svědka byla vyčerpávající. Důvodným nebyl shledán ani návrh vypracování znaleckého posudku Ing. Jaroslavem Jakubesem, návrh obžalovaného Ing. [REDAKCE] založený ve spise na č.l. 1772 a následující, neboť ke stavu dokončení předmětných elektráren i krajský soud považuje za dostačující jednak protokoly o ohledání, dále výpověď svědka Ing. [REDAKCE] a výše uvedené odborné vyjádření Státního úřadu inspekce práce ve spise založené na č.l. 872 – 873, odborné vyjádření ve věci posouzení revizních zpráv pana [REDAKCE] na elektrické zařízení fotovoltaických elektráren Česká Lípa a Česká Dub. Pokud pak obžalovaný Ing. [REDAKCE] namítl, že soud prvního stupně neučinil důkaz přehledem – plánkem zpracovaným PCR a výpisy poskytnutých hovorů /č.l. 253 spisu a č.l. 305 – 516 spisu/, krajský soud odkazuje na hlavní líčení ze dne 27.6.2013, kdy mezi dalším byly tyto listiny předloženy stranám, nikdo nežádal nahlédnutí. Nicméně je k danému nutno dodat, že z uvedených listin soud prvního stupně nečinil žádná zjištění, plánec byl zpracován pouze pro ověření údajů, byl zpracován pro potřeby policie, výpisy poskytnutých hovorů pak prokazují to, že v dané určité oblasti určitá telefonní společnost poskytla hovor. Pokud z tohoto obžalovaný činil závěr, že se určitá osoba v určitém čase na určitém místě nacházela, tak dané je pouhou spekulací. K zajištění dalšího vyšetřovacího spisu /kmenového/ nebyl zjištěn důvod, neboť důkazy pro věci rozhodné měl soud prvního stupně k dispozici. Vzhledem k tomu, ve věci byli vyslechnuti všichni pracovníci policie, kteří se jakkoliv na věci podíleli, nebyl zjištěn žádný důvod k tomu, aby byli vyslechnuti opětovně.

Ve vztahu k právní kvalifikaci jednání obžalovaných. Trestného činu, zločinu podplácení dle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, spáchá-li uvedený čin v úmyslu opatřit sobě a jinému značný prospěch, spáchá-li takový čin vůči úřední osobě /bude potrestán odnětí svobody na jeden rok až šest let, propadnutím majetku nebo peněžitým trestem/. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku na straně 14 rozvedl závěry k právnímu postavení Energetického regulačního úřadu, který je ústředním orgánem státní správy a byl zřízen zákonem č. 458/2000 Sb., k datu 1.1.2001. Tento ústřední orgán státní správy je mezi jiným dle § 17 odst. 6 písm. a/

citovaného zákona oprávněn rozhodovat o vydání licence k provozu výroby elektřiny. Dle § 3 odst. 3 citovaného zákona mohou mimo jiné provozovat solární elektrárny pouze právnické osoby na základě udělení licence. Postup pro udělování licencí upravuje vyhlášky č. 426/2005 Sb., v rozhodném znění. Dle článku 1.15 Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 5/2009 byla stanovena výkupní cena elektrické energie i pro solární elektrárny. K vydání cenové regulace pro prodej energií, včetně elektrické, je ERU oprávněn dle § 17 odst. 11 zákona. Obecně pak byla výroby elektrické energie z energie slunečního záření podporována na základě zákona č. 180/2005 Sb.

Obstarávání věci obecného zájmu je činnost, která souvisí s plněním úkolů týkajících se věci obecného zájmu, tedy nejen rozhodování orgánů státní moci a správy, ale i jiná činnost při uspokojování zájmu občanů a právnických osob v oblasti materiálních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Jde tedy o plnění úkolů, na jejichž řádném a nestranném plnění má zájem celá společnost nebo určitá skupina. Dle § 127 odst. 1 písm. d/ tr. zákoníku je úřední osobou, vyjma dalšího, odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci, pokud plní úkoly společnosti nebo státu a používá přitom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů. Dle Komentáře k trestnímu zákoníku I. strana 1215, 1. vydání 2009, plnění úkolů společnosti nebo státu – vždy musí jít o plnění úkolů, které mají širší společenský dosah. Jde především o odpovědnou přípravu k rozhodovací činnosti, vlastní rozhodovací činnost a rovněž výkon přijatých rozhodnutí v rámci vymezené působnosti.

Z obsahu spisu je zřejmé, že rozhodnutím Energetického regulačního úřadu ze dne 16.11.2010 /č.l. 1020 sp. zn. LIC -13863/2010-ERU a č.l. 1127 sp. zn. LIC- 13879/2010-ERU/ byl Ing. Pavel Peňáz v souladu s patřením předsedy ERU č. 14/2010 ze dne 17.5.2010 v řízení o rozhodnutí o udělení licence společnosti Solar CD s.r.o. a Solar CELI s.r.o. ustanoven mezi dalšími oprávněnou úřední osobou.

V daném případě je bez pochybností, že obžalovaní Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE] a [REDAKCE] svědku Ing. [REDAKCE] v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu /správní řízení o udělení licence dle § 3 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb./, který prováděl správní úkony – důkazy ohledáním předmětných fotovoltaických elektráren, pořizoval doklady o posouzení splnění technických náležitostí k uvedení výroben do provozu a ke splnění podmínek pro udělení licence dle citovaného zákona a dle vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, tedy úřední osobě ve smyslu ustanovení § 127 odst. 1 písm. d/ tr. zákoníku, nabídli úplatek. Z č.l. 863 - Odborné vyjádření k předpokládaným výnosům fotovoltaických elektráren SOLAR CD a SOLAR CELI s.r.o., bylo pak zjištěno, že za ekonomickou dobu životnosti by rozdíl ve výnosu FVE společnosti SOLAR CD za předpokladu uvedení do provozu v roce 2010 nebo v roce 2011 činil 434,2 mil Kč, rozdíl ve výnosech FVE společnosti SOLAR CELI s.r.o. za předpokladu uvedení výroby do provozu v roce 2010 nebo v roce 2011 by činil 149,70 mil Kč. Z obsahu Smlouvy o dílo ve spise založeno na č.l. 1068 /strana 13 smlouvy, bod 12.6./ byly zjištěny okolnosti smluvní pokuty: Bod zníobjednatel je oprávněn vyúčtovat vždy k 31.12. každého kalendářního roku po dobu 20 let smluvní pokutu ve výši rozdílu výkupních cen pro rok 2010 a 2011 vynásobených roční produkcí FVE za uplynulý rok. Obžalovaní by tak získáním licence s účinností do 31.12.2010 opatřili značný prospěch jednak společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., a to jednak v podobě plateb za dokončení

elektráren a jednak vyhnutí se smluvním podmínkám, v případě společností Solar CELI s.r.o. a Solar CD s.r.o. pak značný prospěch by představoval zisk z provozu elektráren za předpokladu uvedení do provozu v roce 2010 /rozvedeno výše/.

Obžalovaní byli důvodně uznáni vinnými zločinem podplácení dle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ tr. zákoníku, kterého se obžalovaní dopustili jako spolupachatelé ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku. Soud prvního stupně řádně /strana 32 odůvodnění/ zdůvodnil i tu skutečnost, že se obžalovaní jednání dopustili v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku.

Ve vztahu k výroku o trestu: Soud prvního stupně obžalovaným ukládal trest v rámci trestní sazby § 332 odst. 2 tr. zákoníku. Ve svých úvahách o druhu a výši trestu soud prvního stupně ve vztahu k obžalovaným Ing. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] zdůraznil na straně jedné mimořádně vysokou společenskou škodlivost jednání obžalovaných, kteří se měli na úkor společnosti obohatit o částky v řádech milionů, na straně druhé pak jejich dosavadní spořádaný život. I krajský soud je toho závěru, že jednání obžalovaných značný stupeň společenské škodlivosti vykazuje, nelze však argumentovat výší případného obohacení, neboť dané je znakem skutkové podstaty předmětného trestného činu. Dle závěru krajského soudu je však třeba ve vztahu ke společenské škodlivosti zdůraznit, že obžalovaní by docílením udělení licence zneužívali dotační politiku státu, povinnost státu vykupovat elektřinu za dotované ceny, což znamená zátěž do státního rozpočtu, potažmo pak by se cena energie v konečném důsledku přenesla až na koncového spotřebitele. Sám zákonodárce vyjádřil závažnost korupčního jednání tím, že u daného trestného činu – zločinu, stanovil sazbu trestu odnětí svobody od jednoho roku do šesti let. K tíži obžalovaných je pak třeba zohlednit i to, že se jednání dopustili v pozici představitelů společnosti, a to obžalovaný Ing. [REDAKCE] jako její jednatel, obžalovaný Ing. [REDAKCE] jako výrobní ředitel. Na druhé straně obžalovaným výrazně polehčuje jejich dosavadní spořádaný život. Na základě toho pak krajský soud uzavřel tak, že ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 tr. zákoníku a 39 odst. 1 tr. zákoníku je u obžalovaných Ing. [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] odpovídající nepodmíněný trest odnětí svobody. Vzhledem k dosavadní bezúhonnosti obžalovaných krajský soud považoval, na rozdíl od odvolání státního zástupce, za plně odpovídající jak závažnosti trestné činnosti, tak i osobám obžalovaných, uložení takového trestu blíže ke spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání tří let každému. Pro výkon trestu byli oba obžalovaní dle § 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku zařazeni do věznice s dozorem.

Pokud jde o obžalovaného [REDAKCE], krajský soud se plně se závěry soudu prvního stupně ztotožnil. Zejména s ohledem na jeho postavení ve společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT, kde obžalovaný působil jako řadový zaměstnanec, je i krajský soud toho závěru, že u tohoto obžalovaného, rovněž tak i s ohledem na dosud řádný život, bude k dosažení účelu trestu postačovat uložení trestu odnětí svobody rovněž v trvání tří let, ale podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání čtyř let.

Ve vztahu k uloženému ochrannému opatření – krajský soud uvádí: Krajský soud se do určité míry ztotožnil s námitkami státního zástupce. Soud prvního stupně vyslovil, že se obžalovaným dle § 101 odst. 1 písm. c/ tr. zákoníku zabírá částka 1 milion Kč. Jde však o peníze náležející do podstaty majetku společnosti /z jejího účtu byly vybrány/. Vlastníkem

uvedené částky byla tak osoba právnická, nikoliv obžalovaní. Ochranné opatření by bylo možno za daného stavu vyslovit v tom případě, pokud by byly dodrženy procesní podmínky uvedené v ustanovení § 42 tr. řádu, dle kterého tomu, jehož věc nebo jiná majetková hodnota byla zabráněna nebo podle návrhu má být zabráněna /zúčastněná osoba/, musí být poskytnuta možnost k věci se vyjádřit, může být přítomen u hlavního líčení a veřejného zasedání, činit při nich návrhy, nahlížet do spisu a podávat v případech zákonem stanovených opravné prostředky. Vzhledem k tomu, že tyto podmínky zúčastněné osoby nebyly dodrženy, je krajský soud toho závěru, že nebylo možno o zabránění věci rozhodnout a v daném směru bude třeba o zabránění věci rozhodnout v samostatném řízení.

Z důvodu výše uvedených krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. d/, e/, odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil ohledně obžalovaného Ing. [REDAKCE] o a obžalovaného Ing. [REDAKCE] ve výroku o trestu, dále zrušil napadený rozsudek ve výroku o ochranném opatření a podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl tak, že:

Obžalovaný Ing. [REDAKCE] se odsuzuje podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let. Podle § 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s dozorem.

Obžalovaný Ing. [REDAKCE], se odsuzuje podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let. Podle § 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s dozorem.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr. řádu bylo odvolání obžalovaného [REDAKCE] zamítnuto.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **d o v o l á n í**, a to do **d v o u m ě s í c ů** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst.1 tr.řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst.3 tr.řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst.1 písm.a/ až l/ tr.řádu, o které se dovolání

opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 3. března 2014

JUDr. Dana Stránská v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Malinovská